MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 115

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 februarie 2020

SUMAR

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 665
din 29 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu — președinte
Cristian Deliorga — judecător
Marian Enache — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Elena-Simina Tănăsescu — judecător
Varga Attila — judecător
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Academia Română — Filiala Iași în Dosarul nr. 19.015/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 52D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Simona Elena Bădăluță, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Costin Mihai Sturdza. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatei prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că prevederile art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale din perspectiva instituirii unor condiții cumulative pentru exercitarea căii de atac a contestației la executare, atunci când sunt stabilite penalități pentru neexecutarea obligației dintr-un titlu executoriu. Apreciază că astfel sunt încălcate prevederile art. 24 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, având în vedere faptul că soluția legislativă criticată nu acoperă întreaga problematică a relațiilor sociale, ceea ce reprezintă, practic, o lacună legislativă pentru situațiile în care este îndeplinită doar una dintre condițiile stipulate de art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

4. Învederează faptul că în jurisprudența sa, concretizată prin deciziile nr. 500 din 15 mai 2012 și nr. 967 din 20 noiembrie 2012, Curtea Constituțională a stabilit că nu pot fi aduse limitări condițiilor de exercitare a căilor de atac atunci când aceste limitări echivalează cu o atingere a dreptului în substanța sa. Apreciază că scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea cuprinsă în art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă a fost sancționarea pasivității debitorului obligației dintr-un titlu executoriu. Or, în prezenta speță, susține că există motive obiective pentru care aceste obligații nu pot fi îndeplinite de către partea debitoare a titlului executoriu, context în care apreciază că instituirea unor condiții cumulative pentru exercitarea căii de atac a contestației la executare echivalează, practic, cu o încălcare a dreptului la un recurs efectiv.

5. Așa fiind, susține că legiuitorul trebuia să prevadă posibilitatea exercitării căii de atac a contestației la executare și în cazul în care este îndeplinită doar una dintre condiții, situație care, de altfel, era permisă sub imperiul vechii reglementări din Codul de procedură civilă. Prin urmare, în opinia reprezentantei autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Codul de procedură civilă aduc atingere dreptului de acces la justiție și dreptului la un recurs efectiv.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 22 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.015/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Academia Română — Filiala Iași cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect *o contestație la executare.*

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că sintagma „dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării”, din cuprinsul art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, este neconstituțională, întrucât elimină posibilitatea exercitării unei căi efective de atac în situația în care este îndeplinită doar una dintre condițiile pentru promovarea contestației la executare (situație care era permisă sub imperiul vechii reglementări cuprinse în art. 580^3 din Codul de procedură civilă de la 1865). Apreciază că acest aspect face ca textul legal criticat să nu poată acoperi toate ipotezele ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ, fapt ce atrage, în opinia sa, încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

9. Astfel, contestația la executare reglementată de art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă reprezintă o cale de atac împotriva încheierii pronunțate în condițiile alin. (4) din același cod, iar instituirea, prin textul criticat, a două condiții cumulative, respectiv executarea obligației din titlul executoriu și dovedirea unor motive temeinice, elimină posibilitatea exercitării efective a unei căi de atac în situația îndeplinirii unei singure condiții, astfel încât, în opinia autoarei excepției, instituirea condițiilor cumulative pentru exercitarea contestației la executare, conform art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, echivalează cu golirea de conținut a dispozițiilor art. 129 din Legea fundamentală și încalcă art. 21 din Constituție, întrucât cenzurează dreptul persoanelor fizice sau juridice de posibilitatea exercitării unui recurs efectiv împotriva încheierii dispuse în temeiul art. 906 alin. (4) din același act normativ. Din aceeași perspectivă, susține că soluția legislativă criticată reprezintă o încălcare a garanțiilor statuate prin art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, referitoare la dreptul la un proces echitabil și, respectiv, dreptul la un recurs efectiv, precum și a dispozițiilor art. 47 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, raportate la art. 148 din Constituție.

10. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, învederează faptul că instituirea de către legiuitor a unor condiții cumulative pentru exercitarea unei căi de atac nu echivalează cu lipsirea părților de acea cale de atac. Astfel, instanța de judecată apreciază că transformarea de către legiuitor a unor condiții, din alternative în cumulative ține de competența sa de reglementare în materia căilor de atac, așa încât nu se poate reține că textul de lege criticat ar încălca, în sine, drepturile justițiabililor și nici că ar discrimina subiectele de drept. Prin urmare, consideră că reglementarea criticată nu contravine niciuneia din normele constituționale și internaționale invocate de autoarea excepției.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În acest sens arată că natura juridică a penalităților este aceea de mijloc juridic de constrângere indirectă pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor, iar în acest context, din examinarea art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, rezultă că varianta înlăturării sau reducerii penalității, pe calea contestației la executare, pentru debitorul care execută obligația prevăzută în titlul executoriu și care dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării, este un beneficiu acordat de legiuitor debitorului de bună-credință. Acest beneficiu nu este, însă, un drept fundamental care trebuie protejat de lege, ci, dimpotrivă, dreptul protejat de lege este titlul executoriu al creditorului, care se bucură de autoritate de lucru judecat. Contestația la executare prevăzută de textul de lege criticat nu are menirea de a repune în discuție legalitatea obligației stabilite sau în sarcina cui ar trebui să poarte aceasta, întrucât obligația debitorului aflat în această fază a procesului este executorie și se bucură de autoritate de lucru judecat, iar scopul urmărit de textul de lege este acela de constrângere a debitorului la executarea obligației, și nu analizarea motivelor neexecutării.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** și **Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, potrivit cărora *„Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării.”*

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) prin raportare la art. 24 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ale art. 16 coroborat cu art. 124 și 129, ale art. 20 și 21, precum și art. 6 și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 47 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, raportate la art. 148 din Constituție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 906 din Codul de procedură civilă, care reglementează acordarea de penalități în situația în care debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 525 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017, Decizia nr. 272 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017, Decizia nr. 380 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 22 august 2017, Decizia nr. 624 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 5 martie 2019, sau Decizia nr. 202 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 9 iulie 2019, decizii prin care Curtea a constatat conformitatea reglementării criticate cu Legea fundamentală.

18. În prezenta cauză, Curtea observă că autoarea excepției vizează neconstituționalitatea sintagmei *„dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării”,* cuprinsă în alin. (5) al art. 906 din Codul de procedură civilă, din perspectiva instituirii celor două condiții cumulative de a căror îndeplinire este condiționată înlăturarea ori reducerea penalității pe calea contestației la executare. Aceasta apreciază că o atare reglementare elimină posibilitatea exercitării unei căi efective de atac în situația în care este îndeplinită doar una dintre condițiile pentru promovarea contestației la executare, situație care era permisă sub imperiul vechii reglementări din Codul de procedură civilă de la 1865, în sensul că „*amenda civilă va putea fi anulată, în tot sau în parte, ori redusă, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu sau, după caz, pentru alte motive temeinice, pe cale de contestație la executare*.”

19. În contextul criticilor formulate, Curtea observă că, potrivit art. 906 alin. (4) și (5) din Codul de procedură civilă, dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților. Creditorul poate solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere după trecerea fiecărui termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația prevăzută în titlu executoriu, până la stingerea ei completă. Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. Așa fiind, Curtea reține că pentru a fi admisibilă contestația la executare, trebuie să fie îndeplinite cumulativ două condiții, și anume: obligația prevăzută în titlul executoriu să fie executată integral la data formulării contestației, iar debitorul trebuie să facă dovada unor motive temeinice care l-au împiedicat să acționeze, conducând la întârzierea executării. Aprecierea caracterului temeinic al motivelor care au justificat întârzierea executării este lăsată la latitudinea instanței de executare care urmează a se pronunța, în acest sens, în funcție de împrejurările concrete ale fiecărei cauze.

20. Astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența precitată, „finalitatea reglementării privind aplicarea de penalități constă în determinarea debitorului rău platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, pe care numai el

o poate executa, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive, tinzând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite." Curtea a reținut, de asemenea, că, potrivit art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. Prin urmare, debitorul are la îndemână calea contestației la executare pentru înlăturarea sau reducerea penalității stabilite de instanță, caz în care instanța va pronunța o hotărâre care poate fi atacată cu apel, potrivit art. 718 din Codul de procedură civilă.

21. De altfel, în sensul celor statuate prin jurisprudența instanței de contencios constituțional, prin Decizia nr. 16 din 6 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a reținut că natura specifică a executării obligațiilor de a face sau de a nu face, ce au în vedere contribuția esențială a debitorului (spre deosebire de obligațiile de a da, ce presupun predarea unui bun, care, în cazul refuzului executării voluntare, pot fi duse la îndeplinire prin formele executării silite directe sau indirecte), a determinat necesitatea reglementării unor mijloace specifice de constrângere a debitorului obligațiilor cu caracter personal, *intuitu personae*. Prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, a introdus, ca o noutate absolută în legislație, reglementarea unui nou mecanism pentru executarea obligațiilor de a face sau a nu face care nu pot fi aduse la îndeplinire prin alte persoane. Așa fiind, prin art. 906 din Codul de procedură civilă s-a prevăzut posibilitatea obligării debitorului la penalități de întârziere, ce vor fi încasate de către creditor, acestea reprezentând un mijloc indirect de constrângere a debitorului de a-și îndeplini obligațiile prevăzute în titlul executoriu. S-a consacrat astfel, spre deosebire de vechea reglementare, dreptul creditorului de a folosi orice mijloc legal pentru a-l determina pe debitor să execute el însuși obligația, în natură.

22. Prin urmare, natura juridică a penalităților este aceea de mijloc juridic de constrângere indirectă pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor, acestea putându-se acorda independent de existența unui prejudiciu. Penalitățile nu se identifică cu daunele-interese compensatorii sau moratorii, fiind distincte de acestea prin finalitatea lor juridică, de sancțiune de drept procesual civil aplicată de instanța de executare debitorului pentru a-l constrânge să execute o obligație de a face sau a nu face ce implică un fapt personal, menită să înfrângă rezistența debitorului și care constă în obligarea acestuia la plata unei sume de bani în favoarea creditorului, pe zi de întârziere, fie într-o sumă fixă, fie într-un anumit procent, atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu. Întrucât penalitatea are un caracter provizoriu, nu este lichidă și nici exigibilă, încheierea prin care instanța a obligat debitorul la plata de penalități nu este susceptibilă de executare. De aceea, legiuitorul a permis creditorului ca, în termen de trei luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalităților în care debitorul nu își execută obligația, să se adreseze din nou instanței de executare cu o cerere prin care să solicite stabilirea sumei finale pe care debitorul trebuie să o plătească cu titlu de penalități, cerere asupra căreia instanța se va pronunța prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților.

23. Prin decizia precitată, Înalta Curte de Casație și Justiție a subliniat că penalitățile sunt un mijloc juridic lăsat la îndemâna creditorului, reglementat de legiuitor cu scopul de a obține constrângerea debitorului la executarea în natură a obligației cu caracter personal, fără a reprezenta valoarea prejudiciului suferit de creditor. Penalitățile nu au un caracter reparator, nu au drept scop acoperirea prejudiciului suferit de creditor, ci constituie un mijloc juridic de constrângere indirect pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor, se pot acorda independent de despăgubirile la care creditorul este îndreptățit în temeiul art. 892 din Codul de procedură civilă, cele două categorii de sume având o natură și o finalitate juridică diferite. Este de subliniat faptul că încheierea pronunțată în condițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă se bucură de autoritate de lucru judecat provizorie doar în ceea ce îl privește pe debitor, deoarece, în cazul acestuia, legiuitorul a prevăzut în mod expres, la alin. (5), că, dacă execută obligația prevăzută în titlul executoriu, poate solicita reducerea sau înlăturarea sumei stabilite cu titlu de penalități pe calea contestației la executare, dovedind existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. Pentru creditor, legiuitorul nu a oferit un mijloc procedural pentru corelativa majorare a sumei deja stabilite, încheierea fiind, pentru acesta, definitivă și executorie, potrivit art. 906 alin. (4) și (6) din Codul de procedură civilă, fără a-l lipsi, însă, de calea distinctă a solicitării unor despăgubiri pentru acoperirea integrală a prejudiciului în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă și ale dreptului substanțial comun.

24. De altfel, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 630 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 8 iulie 2019, „cererea de aplicare de penalități reprezintă o procedură accesorie procedurii executării silite pornite în vederea realizării obligației stabilite prin hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și care nu se aduce la îndeplinire de bunăvoie. Aplicarea unor penalități de către instanța de executare reprezintă, potrivit art. 906 alin. (1) din Codul de procedură civilă, o modalitate de constrângere a debitorului care, în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării, nu execută obligația de a face sau de a nu face care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană."

25. Prin urmare, din examinarea reglementării cuprinse în art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă rezultă faptul că posibilitatea înlăturării ori reducerii penalității, pe calea contestației la executare, pentru debitorul care execută integral obligația prevăzută în titlul executoriu și care dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării, este un beneficiu acordat de legiuitor debitorului de bună-credință. Acest beneficiu nu constituie, însă, un drept fundamental al debitorului, ci reprezintă un mijloc de constrângere la îndemâna creditorului în faza executării silite, dreptul protejat de lege fiind titlul executoriu al creditorului, care se bucură de autoritate de lucru judecat.

26. Curtea subliniază, totodată, că o executare silită satisface cerința de a fi în acord cu standardele Convenției europene a drepturilor omului și cu prevederile dreptului intern numai în măsura în care este conformă cu titlul executoriu, efectivă, integrală și realizată cu celeritate. Integralitatea desemnează caracteristica executării silite de a fi condus la realizarea completă a întregii creanțe a creditorului și de a-l fi repus pe acesta în situația în care s-ar fi aflat dacă debitorul și-ar fi executat, în mod benevol, la scadență și integral, obligația, fără să mai fi fost nevoie, astfel, de inițierea procedurii executării silite de către creditor.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Academia Română — Filiala Iași în Dosarul nr. 19.015/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și constată că prevederile art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 669
din 29 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Lorincz Zoltan în Dosarul nr. 4.863/305/2017 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 94D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 95D/2018, nr. 360D/2018 și nr. 361D/2018, având un obiect identic al excepției de neconstituționalitate, ridicată de Ven Zoltan, de Dan Lucian Buzea și Sandor Sandor în dosarele nr. 4.864/305/2017, nr. 6.976/305/2017 și nr. 157/305/2017 ale Judecătoriei Sfântu Gheorghe.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 94D/2018, nr. 95D/2018, nr. 360D/2018 și nr. 361D/2018, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 95D/2018, nr. 360D/2018 și nr. 361D/2018 la Dosarul nr. 94D/2018, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate. În acest sens, învederează faptul că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, Curtea statuând cu acele prilejuri în sensul conformității acestora cu Legea fundamentală. Referitor la prevederile art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, reprezentantul Ministerului Public arată că legiuitorul are posibilitatea de a reglementa scutirea de la obligația fiscală a anumitor instituții de stat.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 18 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.863/305/2017, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Lorincz Zoltan într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

8. Prin Încheierea din 18 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.864/305/2017, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ven Zoltan într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

9. Prin Încheierea din 27 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.976/305/2017, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dan Lucian Buzea într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

10. Prin Încheierea din 27 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 157/305/2017, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sandor Sandor într-o cauză civilă având ca obiect suspendarea provizorie a executării silite.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și cele ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale, fiind contrare art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât „atât timp cât existența statului și, astfel, a instituțiilor sale se datorează existenței cetățenilor, și nu invers”, acestea nu pot fi mai presus de cetățeni. În acest context, fac referire la prevederile art. 148 alin. (6) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„Cererile adresate instanțelor judecătorești se timbrează, dacă legea nu prevede altfel”*, și arată că atât timp cât cetățenii sunt obligați la plata taxei judiciare de timbru și statul, prin instituțiile sale, trebuie să aibă aceeași conduită, în caz contrar creându-se o situație discriminatorie. În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, autorii excepției apreciază că aceasta este neconstituțională, fiind contrară dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

12. **Judecătoria Sfântu Gheorghe,** în dosarele Curții Constituționale nr. 94D/2018 și nr. 95D/2018, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit cărora *„Sesizarea Curții Constituționale [...] va cuprinde [...], opinia instanței asupra excepției [...]. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.”,* nu a transmis opinia sa asupra excepției de neconstituționalitate, pronunțându-se numai cu privire la admisibilitatea acesteia.

13. **Judecătoria Sfântu Gheorghe,** în dosarele Curții Constituționale nr. 360D/2018 și nr. 361D/2018, și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar derogarea legală instituită prin art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală reprezintă opțiunea legiuitorului de a institui criterii de diferențiere în privința unor subiecte de drept, nefiind însă discriminatorie și nici de natură a afecta principiul egalității în drepturi. Mai mult, de facilitățile legale pot beneficia și alte subiecte de drept, prin legi speciale sau chiar prin beneficiile acordate de către instanța de judecată, în condițiile legislației speciale. În ceea ce privește prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017, instanța de judecată apreciază că acestea sunt constituționale, legiuitorul putând interveni prin stabilirea unor termene de plată, fără a afecta, în sine, dreptul cetățeanului sau efectele hotărârii judecătorești definitive.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului,** în punctul de vedere exprimat în dosarele Curții Constituționale nr. 360D/2018 și nr. 361D/2018, apreciază că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 sunt constituționale. Astfel, referitor la critica privind neconstituționalitatea art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală față de dispozițiile art. 16 din Constituție, invocă jurisprudența Curții Constituționale în această materie, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 692 din 12 iunie 2008, Decizia nr. 1.248 din 22 septembrie 2011 și Decizia nr. 391 din 26 aprilie 2012.

16. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 față de art. 15 alin. (2) din Constituție, Avocatul Poporului face, de asemenea,

referire la jurisprudența instanței de contencios constituțional, exemplu fiind Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, prin care s-a reținut că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare”.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** și **Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 7 august 2017 și aprobată prin Legea nr. 258/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 14 noiembrie 2018. Prevederile criticate au următorul cuprins normativ:

— Art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: *„(1) Sunt scutite de taxa judiciară de timbru acțiunile și cererile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor Publice, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice.*

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, în categoria venituri publice se includ: veniturile bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale, bugetelor fondurilor speciale, inclusiv ale bugetului Fondului de asigurări sociale de sănătate, bugetului Trezoreriei Statului, veniturile din rambursări de credite externe și din dobânzi și comisioane derulate prin Trezoreria Statului, precum și veniturile bugetelor instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale, după caz, veniturile bugetului fondurilor provenite din credite externe contractate ori garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, precum și veniturile bugetului fondurilor externe nerambursabile.”;

— Art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscal — Scutirea organelor fiscale de plata taxelor: *„Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane, cauțiuni și alte asemenea sume pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.”;*

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, în integralitatea sa, cuprinde dispoziții privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule.

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și celor ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în concret, autorii acesteia sunt nemulțumiți de soluția legislativă instituită prin prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, și anume de scutirea de taxa judiciară de timbru în ceea ce privește acțiunile și cererile, inclusiv căile de atac, formulate de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor Publice, indiferent de obiectul acestora, și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, atunci când au ca obiect venituri publice, precum și de scutirea organelor fiscale de taxe, tarife, comisioane, cauțiuni și alte asemenea sume pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.

22. În acest context, Curtea constată că această soluție legislativă a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 277 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 1 iulie 2016, Decizia nr. 849 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 2 aprilie 2018, Decizia nr. 791 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 12 aprilie 2019, și Decizia nr. 837 din 13 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 8 aprilie 2019, decizii prin care Curtea a statuat în sensul constituționalității reglementării criticate.

23. În esență, prin deciziile precitate, Curtea a stabilit că scutirea autorităților publice, care intră sub incidența reglementării criticate, de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare are o justificare obiectivă și rațională, întrucât ar fi absurd ca autoritățile respective — beneficiare de alocații bugetare — să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget, acestea fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa. De asemenea, Curtea a statuat că principiul egalității, prevăzut de Constituție pentru cetățeni, nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create.

24. Curtea a subliniat însă că existența calității de autoritate/instituție publică nu este suficientă pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru, inclusiv cea prevăzută de art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, aceasta nefiind aplicabilă decât în cazul special al veniturilor publice, iar nu și în cazul în care instituția formulează

cereri ca urmare a pretențiilor ce decurg din contracte civile sau comerciale sau alte raporturi ce excedează domeniului strict delimitat al noțiunii de venituri publice. Așa fiind, nu toate pretențiile pecuniare formulate de autoritățile publice prevăzute în art. 30 alin. (1) din actul normativ menționat sunt scutite de taxa judiciară de timbru. Competența de a califica obiectul cauzei deduse judecății și, implicit, modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru aferente litigiului reprezintă însă atributul exclusiv al instanței de judecată.

25. Curtea reține, de asemenea, că o reglementare similară se regăsește și în cuprinsul art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 23 mai 2002, cu modificările ulterioare, potrivit căreia: *„Cererile, indiferent de natura lor, formulate de instituțiile și autoritățile publice în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora sunt scutite de plata taxelor de timbru, timbru judiciar și a sumelor stabilite cu titlu de cauțiune.”*

26. Și în ceea ce privește această soluție legislativă, prin Decizia nr. 759 din 5 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 11 februarie 2016, spre exemplu, Curtea a reținut că nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă; or, Curtea a observat că, în ipoteza prevăzută de textul de lege criticat, persoanele juridice, ca subiecte colective de drept, se află, evident, într-o situație diferită. Ca atare, scutirea instituțiilor și a autorităților publice de plata taxelor judiciare de timbru, timbru judiciar și a sumelor stabilite cu titlu de cauțiune, în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora, în calitate de debitori ai unor persoane fizice sau juridice, are o justificare obiectivă și rațională, aceste autorități fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauzele de față.

28. În ceea ce privește critica referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 din perspectiva contrarietății acestui act normativ cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că autorii excepției nu motivează în ce anume constă această pretinsă contrarietate, limitându-se doar la indicarea normei constituționale. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate, întrucât instanța de contencios constituțional nu se poate substitui autorilor excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate, având în vedere că acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

29. De altfel, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, spre exemplu, în jurisprudența sa s-a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde trei elemente, și anume: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte. Or, în speță, simpla invocare a unor dispoziții constituționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lorincz Zoltan, Ven Zoltan, Dan Lucian Buzea și Sandor Sandor în dosarele nr. 4.863/305/2017, nr. 4.864/305/2017, nr. 6.976/305/2017 și nr. 157/305/2017 ale Judecătoriei Sfântu Gheorghe și constată că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru și cele ale art. 343 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de aceeași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe de judecată.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sfântu Gheorghe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.850 din 11 decembrie 2019

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 3.069 din 20 ianuarie 2020

O R D I N
pentru modificarea „Curriculumului de pregătire în specialitatea obstetrică-ginecologie” din anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală

Văzând Referatul de aprobare nr. VSC 2.104 din 9 decembrie 2019 al Centrului de resurse umane în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere Avizul de principiu nr. 9.725 din 9.10.2019 al Colegiului Medicilor din România,

având în vedere prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății și **ministrul educației și cercetării** emit următorul ordin:

Art. I. — „Curriculumul de pregătire în specialitatea obstetrică-ginecologie” din anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 și 671 bis din 1 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu curriculumul de pregătire în specialitatea obstetrică-ginecologie, prevăzut în anexa*) la prezentul ordin, valabil începând cu seria de rezidenți decembrie 2019.

Art. II. — Medicii rezidenți și medicii stomatologi rezidenți continuă pregătirea conform duratei de pregătire și curriculei în vigoare la data începerii pregătirii prin rezidențiat.

Art. III. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și al Ministerului Educației și Cercetării și instituțiile de învățământ medical superior din centrele universitare acreditate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT
privind măsurile de securitate referitoare la riscurile operaționale și de securitate și cerințele de raportare aferente serviciilor de plată

Având în vedere prevederile art. 218, 219, precum și ale art. 244 alin. (2) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul dispozițiilor art. 243 alin. (1) și art. 244 alin. (1) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, precum și ale art. 48 alin. (1) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

TITLUL I
Domeniul de aplicare, obiectul și definiții

Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește:

a) cerințele și documentația ce trebuie prezentată Băncii Naționale a României cu privire la măsurile de diminuare a riscurilor operaționale și de securitate, precum și mecanismele de control adecvate pentru a gestiona riscurile operaționale și de securitate, legate de serviciile de plată oferite de către entitățile menționate la alin. (2);

b) raportarea incidentelor operaționale sau de securitate majore specifice serviciilor aferente plăților;

c) obligațiile de raportare la Banca Națională a României a datelor și informațiilor statistice privind fraudele legate de diferite mijloace de plată.

(2) Prezentul regulament se aplică după cum urmează:

a) dispozițiile titlurilor I, II și V se aplică prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a)—e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

b) dispozițiile titlului III se aplică prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

c) dispozițiile titlului IV se aplică prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), c)—e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

(3) Documentele și informațiile menționate la alin. (1) sunt prezentate Băncii Naționale a României în limba română.

(4) Pentru documentele și informațiile într-o limbă străină se prezintă și traducerea legalizată a acestora. Pentru documentele redactate într-o limbă de circulație internațională, Banca Națională a României poate excepta, de la caz la caz, aplicarea cerinței privind traducerea legalizată.

Art. 2. — (1) Termenii și expresiile utilizați/utilizate în prezentul regulament au semnificațiile prevăzute de Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică, Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul, Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro.

(2) În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *active informaționale* — date sau alte cunoștințe care au valoare pentru instituție, inclusiv sisteme ale tehnologiei informației și comunicațiilor, configurațiile acestora, alte infrastructuri, precum și conexiunile cu alte sisteme externe și interne;

b) *apărare în adâncime* — ansamblu de mai multe tipuri de controale care acoperă același risc, precum principiul celor patru ochi, autentificarea pe baza a doi factori, segmentarea rețelei și mecanisme multiple de tip *firewall*;

c) *apetit la risc* — nivelul și tipurile cumulate de risc pe care o instituție este dispusă să și le asume în limita capacității sale de risc, conform modelului său de afaceri, în vederea realizării obiectivelor sale strategice;

d) *autenticitate* — proprietatea unei surse de a fi ceea ce se pretinde a fi;

e) *conducere superioară*:

(i) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care sunt instituții de credit și sucursale ale instituțiilor de credit din state terțe, acest termen are înțelesul prevăzut la art. 3 alin. (1) pct. 3 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care sunt instituții de plată acest termen se referă la persoanele prevăzute la art. 13 alin. (2) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

(iii) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care sunt instituții emitente de monedă electronică, acest termen se referă la persoanele prevăzute la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică;

(iv) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, acest termen se referă la persoanele prevăzute la art. 13 alin. (2) sau art. 98 alin. (2) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, după caz;

(v) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, acest termen are semnificația conferită în temeiul legislației naționale aplicabile referitoare la organele de conducere;

f) *continuitate* — proprietatea proceselor, sarcinilor și activelor unei organizații, care sunt necesare pentru prestarea serviciilor aferente plăților, de a fi pe deplin accesibile și de a se desfășura, respectiv de a funcționa, la niveluri prestabilite acceptabile;

g) *disponibilitate* — proprietatea serviciilor aferente plăților de a fi accesibile și utilizabile de către utilizatorii serviciilor de plată;

h) *incident operațional sau de securitate* — un singur eveniment sau o serie de evenimente corelate neplanificate de prestatorul de servicii de plată, care are/au sau va/vor avea probabil un impact negativ asupra integrității, disponibilității, confidențialității, autenticității și/sau continuității serviciilor aferente plăților;

i) *integritate* — proprietatea de a proteja funcționarea precisă și caracterul complet al activelor (inclusiv în ceea ce privește datele);

j) *organ de conducere*:

(i) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care sunt instituții de credit și sucursale ale instituțiilor de credit din state terțe, acest termen are înțelesul prevăzut la art. 3 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care sunt instituții de plată, instituții emitente de monedă electronică sau furnizori specializați în servicii de informare cu privire la conturi, acest termen se referă la persoanele prevăzute la alin. (2) lit. e) pct. (ii)—(iv), după caz;

(iii) în cazul prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, acest termen are semnificația conferită în temeiul legislației naționale aplicabile referitoare la organele de conducere;

k) *principiul „privilegiilor minime”* — prevede că personalul care are nevoie de acces la sistemele informatice și de comunicații trebuie să aibă accesul minim necesar pentru a-și îndeplini funcția. Acest principiu se aplică atât accesului fizic, cât și accesului logic la date, precum și sistemelor și aplicațiilor care prelucrează date. Abilitatea de a citi, a crea, a actualiza și a șterge datele constituie controale de acces supuse principiului privilegiilor minime;

l) *risc de securitate* — riscul care rezultă din procesele interne sau evenimentele externe eșuate sau necorespunzătoare, care au sau ar putea avea un impact negativ asupra disponibilității, integrității, confidențialității și asupra sistemelor de tehnologie a informației și a comunicațiilor și/sau asupra informațiilor utilizate pentru furnizarea serviciilor de plată. Sunt incluse riscurile aferente atacurilor cibernetice sau cele aferente securității fizice necorespunzătoare;

m) *serviciu aferent plăților* — orice activitate din categoria serviciilor de plată prevăzute la art. 7 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și toate sarcinile tehnice de asistență necesare pentru prestarea serviciilor de plată;

n) *operațiune de plată neautorizată* — operațiune de plată executată fără exprimarea consimțământului plătitorului în conformitate cu prevederile art. 147—149 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, inclusiv ca urmare a pierderii, furtului, deturnării datelor sensibile privind plățile sau a instrumentului de plată, indiferent dacă a putut fi detectată de către plătitor înaintea efectuării plății și indiferent dacă a fost cauzată de neglijența gravă a plătitorului;

o) *manipularea plătitorului* — acțiune a unei persoane care are ca scop determinarea plătitorului să emită un ordin de plată sau să dea instrucțiuni prestatorului său de servicii de plată să îl emită, cu bună-credință, către un cont de plată despre care crede că aparține beneficiarului legitim al plății;

p) *mediu informatic* — un subset al infrastructurii IT care este folosit pentru un scop bine determinat — de exemplu, mediu de dezvoltare, mediu de asamblare, mediu de test, mediu de producție;

q) *„Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei”* — un tip de operațiune neautorizată și se referă la situația în care autorul fraudei interceptează și modifică un ordin de plată autorizat la un moment dat, în timpul comunicării electronice între dispozitivul plătitorului și prestatorul de servicii de plată [precum programe malware sau atacuri care le permit atacatorilor să intercepteze comunicarea dintre două gazde care comunică în mod autorizat (atacuri de tip „omul din mijloc”)] sau modifică instrucțiunea de plată în sistemul prestatorului de servicii de plată înainte de compensarea și decontarea ordinului de plată;

r) *„Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei”* — un tip de operațiune de plată neautorizată și se referă la situația în care un ordin de plată fals este emis de autorul fraudei după ce a obținut datele sensibile privind plățile ale plătitorului sau ale beneficiarului plății prin mijloace frauduloase;

s) *clasificarea incidentului* — transformarea din incident minor în incident major a unui incident operațional sau de securitate;

t) *declasificarea incidentului* — transformarea din incident major în incident minor a unui incident operațional sau de securitate.

TITLUL II

Măsurile de securitate privind gestionarea riscurilor operaționale și de securitate legate de serviciile de plată pe care le oferă

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 3. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să prevadă într-un document formal măsuri de securitate adecvate pentru gestionarea riscurilor operaționale și de securitate, legate de serviciile de plată pe care le oferă, cu respectarea dispozițiilor prevăzute în prezentul titlu.

(2) Nivelul de detaliu al descrierii măsurilor prevăzute la alin. (1) trebuie să fie proporțional cu dimensiunea prestatorului de servicii de plată, precum și cu natura, scopul, complexitatea și caracterul riscant al serviciilor de plată pe care prestatorul de servicii de plată le oferă sau intenționează să le ofere.

(3) Prestatorii de servicii de plată trebuie să fundamenteze în mod adecvat măsurile de securitate prevăzute la alin. (1) și să comunice documentația de fundamentare Băncii Naționale a României — Direcția monitorizare a infrastrastructurilor pieței financiare și a plăților, prin intermediul Rețelei de comunicații interbancare, anual, până cel târziu la data de 31 martie sau mai des la solicitarea acesteia.

(4) Modificările intervenite cu privire la documentația prevăzută la alin. (1) se transmit Băncii Naționale a României — Direcția monitorizare a infrastructurilor pieței financiare și a plăților, în termen de 10 zile de la adoptarea deciziei cu privire la modificări.

(5) Banca Națională a României (*BNR*) poate solicita prestatorilor de servicii de plată să pună la dispoziția acesteia orice alte date și informații pe care le consideră necesare în vederea evaluării adecvării la risc a măsurilor de securitate implementate de către prestatorii de servicii de plată. Prestatorii de servicii de plată au obligația de a pune la dispoziția BNR informațiile și documentele solicitate în termen de 10 zile de la primirea solicitării.

CAPITOLUL II
Cadrul de gestionare a riscurilor operaționale și de securitate și condițiile de externalizare a unor funcții operaționale aferente serviciilor de plată

SECȚIUNEA 1

Cadrul de gestionare al riscurilor operaționale și de securitate

Art. 4. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească un cadru de măsuri de diminuare și mecanisme de control adecvate pentru a gestiona riscurile operaționale și de securitate potrivit prevederilor art. 218 alin. (1) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, denumit în continuare „cadru de gestionare a riscurilor”, care trebuie aprobat și revizuit, cel puțin o dată pe an, de către organul de conducere și, dacă este cazul, de către conducerea superioară.

(2) Cadrul de gestionare a riscurilor prevăzut la alin. (1) trebuie să pună accentul pe măsurile de securitate de diminuare a riscurilor operaționale și de securitate și trebuie integrat în întregime în procesele generale de gestionare a riscurilor ale prestatorilor de servicii de plată.

Art. 5. — (1) Cadrul de gestionare al riscurilor elaborat de către prestatorii de servicii de plată potrivit art. 4 alin. (1) trebuie:

a) să includă un document de politică de securitate cuprinzător, astfel cum prevede art. 38 din Regulamentul nr. 4/2019 privind instituțiile de plată și furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi;

b) să fie în concordanță cu apetitul pentru risc al prestatorului de servicii de plată;

c) să definească și să desemneze rolurile și responsabilitățile-cheie, precum și liniile de raportare relevante, necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de securitate și pentru gestionarea riscurilor operaționale și de securitate;

d) să stabilească sistemele și procedurile necesare pentru identificarea, măsurarea, monitorizarea și gestionarea gamei de riscuri, care decurg din activitatea de prestare de servicii de plată desfășurată de prestatorul de servicii de plată și la care acesta este expus, inclusiv măsurile de asigurare a continuității activității prevăzute în cap. VI al prezentului titlu.

(2) Cadrul de gestionare a riscurilor trebuie să fie documentat în mod corespunzător și actualizat cu experiența dobândită și documentată pe parcursul punerii în aplicare și monitorizării acestuia.

Art. 6. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că, înainte de o modificare majoră a infrastructurii, proceselor sau procedurilor și după fiecare incident operațional sau de securitate major care afectează securitatea serviciilor aferente plăților prestate, aceștia analizează necesitatea de a modifica sau de a îmbunătăți cadrul de gestionare a riscurilor operaționale și de securitate, fără întârzieri nejustificate.

Art. 7. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească trei modalități de apărare eficiente sau un model de control intern echivalent de gestionare a riscurilor, pentru a identifica și gestiona riscurile operaționale și de securitate.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că modelul de control intern menționat la alin. (1) are suficientă autoritate, independență, resurse și modalități de raportare directă către organul de conducere și, dacă este cazul, către conducerea superioară.

Art. 8. — (1) Măsurile de securitate prevăzute de prestatorii de servicii de plată potrivit prezentului titlu trebuie să fie auditate de auditori cu experiență în securitatea informației și a plăților și să fie independenți din punct de vedere operațional de prestatorul de servicii de plată, indiferent dacă își desfășoară activitatea în cadrul sau separat de acesta.

(2) Frecvența și punctul central al auditurilor prevăzute la alin. (1) trebuie să ia în considerare riscurile de securitate corespunzătoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Externalizarea unor funcții operaționale aferente serviciilor de plată

Art. 9. — (1) În cazul în care au fost externalizate funcții operaționale ale serviciilor de plată, inclusiv ale sistemelor informatice, prestatorii de servicii de plată trebuie să asigure eficacitatea măsurilor de securitate prevăzute în prezentul titlu.

(2) Pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) prestatorii de servicii de plată trebuie:

a) să se asigure că obiectivele de securitate, măsurile de securitate și obiectivele de performanță corespunzătoare și proporționale sunt incluse în contractele și acordurile privind nivelul de calitate al serviciilor încheiate cu furnizorii către care au externalizat funcțiile respective;

b) să monitorizeze și să se asigure că furnizorii către care au externalizat funcții operaționale îndeplinesc obiectivele de securitate, măsurile de securitate și obiectivele de performanță stabilite în acord cu lit. a).

(3) Prestatorii de servicii de plată rămân pe deplin responsabili pentru evaluarea eficacității măsurilor de securitate aferente funcțiilor operaționale externalizate, inclusiv ale sistemelor informatice.

CAPITOLUL III
Gestionarea riscurilor operaționale și de securitate

SECȚIUNEA 1

Identificarea și clasificarea funcțiilor, a proceselor și a activelor

Art. 10. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să identifice, să stabilească și să actualizeze regulat evidența funcțiilor aferente activității lor, rolurilor-cheie și a responsabilităților-cheie asociate acestora, precum și a proceselor-suport, pentru a determina importanța fiecărei funcții, a fiecărui rol și a fiecărui proces-suport, precum și interdependențele acestora raportat la riscurile operaționale și de securitate.

Art. 11. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să identifice, să stabilească și să actualizeze regulat evidența activelor informaționale în vederea gestionării activelor care sprijină procesele și funcțiile critice aferente activității acestora.

Art. 12. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să clasifice funcțiile aferente activității, procesele-suport și activele informaționale identificate potrivit art. 11, în funcție de nivelul critic al acestora.

SECȚIUNEA a 2-a

Evaluarea riscurilor funcțiilor, a proceselor și a activelor informaționale

Art. 13. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că monitorizează permanent amenințările și vulnerabilitățile și că revizuiesc regulat scenariile de risc, cu impact asupra funcțiilor aferente activității, asupra proceselor critice și asupra activelor informaționale.

Art. 14. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să furnizeze Băncii Naționale a României o evaluare actualizată și cuprinzătoare a riscurilor operaționale și de securitate aferente serviciilor de plată pe care le oferă împreună cu măsurile de diminuare și a mecanismelor de control implementate ca răspuns la riscurile respective.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să furnizeze informațiile prevăzute la alin. (1) ca parte integrantă a evaluării prevăzute la art. 218 alin. (2) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

(3) În scopul alin. (1), prestatorii de servicii de plată trebuie să efectueze și să documenteze cel puțin anual evaluările riscurilor privind funcțiile, procesele și activele informaționale pe care le-au identificat și clasificat, în vederea identificării și evaluării riscurilor operaționale și de securitate cheie.

(4) Evaluarea riscurilor prevăzută la alin. (1) trebuie să fie efectuată și înaintea oricărei modificări majore a infrastructurii, proceselor și procedurilor care afectează securitatea serviciilor de plată.

Art. 15. — (1) Pe baza evaluării riscurilor efectuată potrivit art. 14, prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească dacă și în ce măsură sunt necesare modificări ale măsurilor de securitate existente, ale tehnologiilor utilizate și ale procedurilor sau serviciilor de plată oferite.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să ia în considerare durata necesară pentru punerea în aplicare a modificărilor prevăzute la alin. (1) și durata necesară pentru luarea măsurilor de securitate provizorii adecvate în vederea minimizării incidentelor operaționale sau de securitate, a fraudei și a efectelor potențial perturbatoare în ceea ce privește prestarea serviciilor de plată.

CAPITOLUL IV
Măsurile de securitate preventive

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

Art. 16. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să elaboreze și să pună în aplicare măsuri de securitate preventive împotriva riscurilor operaționale și de securitate identificate.

Art. 17. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să elaboreze și să implementeze o abordare de tipul „apărare în adâncime”, instituind controale pe mai multe niveluri, care vizează persoane, procese și tehnologia, fiecare nivel servind drept mecanism de siguranță pentru nivelurile anterioare.

Art. 18. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să asigure confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea activelor fizice și logice critice, ale resurselor și ale datelor sensibile privind plățile ale utilizatorilor de servicii de plată, fie că sunt în stare de repaus, în tranzit sau în folosință.

(2) Dacă datele sensibile privind plățile includ date cu caracter personal, astfel de măsuri trebuie puse în aplicare în conformitate cu prevederile art. 217 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

Art. 19. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească pe bază continuă dacă modificările la nivelul mediului operațional existent influențează măsurile de securitate prevăzute la art. 16 sau dacă impun adoptarea altor măsuri pentru atenuarea riscurilor implicate.

(2) Modificările prevăzute la alin. (1) trebuie să facă parte din procesul formal de gestionare a modificărilor al prestatorilor de servicii de plată. Acest proces trebuie să garanteze că modificările sunt planificate, testate, documentate și autorizate în mod corespunzător.

(3) Pe baza amenințărilor constatate la adresa securității și a modificărilor efectuate, prestatorii de servicii de plată trebuie să includă scenariile atacurilor potențiale cunoscute și relevante în cadrul testării prevăzute la alin. (2).

Art. 20. — (1) În conceperea, dezvoltarea și prestarea de servicii de plată, prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că se aplică separarea sarcinilor și principiile „privilegiilor minime”.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să acorde o atenție deosebită separării mediilor informatice, în special în ceea ce privește mediile de dezvoltare, testare și de producție.

SECȚIUNEA a 2-a
Integritatea și confidențialitatea datelor și sistemelor

Art. 21. — În conceperea, dezvoltarea și prestarea de servicii de plată, prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că direcționarea, colectarea, prelucrarea, stocarea și/sau arhivarea și vizualizarea datelor sensibile privind plățile ale utilizatorului de servicii de plată sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru prestarea serviciilor de plată.

Art. 22. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să verifice în mod regulat dacă programele și aplicațiile software utilizate pentru prestarea serviciilor de plată, inclusiv cele dedicate utilizatorilor de servicii de plată sunt actualizate și dacă patch-urile de securitate sunt instalate.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că există și funcționează corespunzător mecanisme de verificare a integrității programelor și aplicațiilor software, a *firmware*-ului și a informațiilor privind propriile servicii de plată prestate.

SECȚIUNEA a 3-a
Securitatea fizică și controlul accesului

Art. 23. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să asigure măsuri de securitate fizică corespunzătoare, în special pentru protejarea datelor sensibile privind plățile ale utilizatorilor de servicii de plată, precum și a sistemelor tehnologiei informației și comunicațiilor utilizate pentru prestarea serviciilor de plată.

Art. 24. — (1) Accesul fizic și logic la sistemele tehnologiei informației și comunicațiilor trebuie să fie permis numai persoanelor care sunt autorizate.

(2) Autorizarea prevăzută la alin. (1) trebuie atribuită în conformitate cu sarcinile și responsabilitățile personalului, limitată la persoanele care sunt instruite și monitorizate în mod corespunzător.

Art. 25. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să instituie controale eficiente care să asigure că accesul la sistemele tehnologiei informației și comunicațiilor este permis doar persoanelor cu o cerință operațională legitimă, în acord cu prevederile art. 24.

(2) Autorizarea accesului electronic la date și sisteme, prin intermediul unor aplicații trebuie să fie limitată la minimul necesar pentru prestarea serviciului relevant.

Art. 26. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să instituie controale stricte privind accesul privilegiat la sisteme, prin limitarea strictă și prin supravegherea îndeaproape a personalului cu drepturi de acces de nivel superior la sisteme.

(2) Controalele prevăzute la alin. (1) trebuie să instituie cel puțin: accesul în funcție de roluri, jurnalizarea și analizarea activităților utilizatorilor privilegiați în sisteme, autentificarea strictă și monitorizarea în scopul identificării anomaliilor.

(3) Prestatorii de servicii de plată trebuie să gestioneze drepturile de acces la activele informaționale și sistemele lor de asistență pe baza „necesității de a cunoaște”.

(4) Drepturile de acces prevăzute la alin. (3) trebuie revizuite periodic, în funcție de necesitatea determinată de prestatorul de servicii de plată, însă cel puțin anual.

Art. 27. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să păstreze jurnalele de acces o perioadă de timp de minimum 5 ani, care să fie proporțională cu nivelul critic al funcțiilor aferente activității, proceselor de asistență și activelor informaționale identificate, în conformitate cu prevederile art. 11 și 12.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să utilizeze aceste informații pentru facilitarea identificării și investigării activităților atipice, detectate în cadrul prestării serviciilor de plată.

Art. 28. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să acorde accesul de la distanță la componentele critice ale tehnologiei informației și comunicațiilor numai pe baza principiului „necesității de a cunoaște" și atunci când se utilizează soluții de autentificare strictă, pentru a se asigura comunicarea în condiții de siguranță și reducerea riscurilor.

Art. 29. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că funcționarea produselor, a instrumentelor și a procedurilor referitoare la procesele de control al accesului sunt eficiente din perspectiva protejării respectivelor procese împotriva compromiterii sau eludării acestora.

(2) Obligația prestatorilor de servicii de plată prevăzută la alin. (1) include înregistrarea, transmiterea, revocarea și retragerea produselor, instrumentelor și procedurilor corespunzătoare.

CAPITOLUL V
Măsurile de detecție

SECȚIUNEA 1
Monitorizarea continuă și detecția

Art. 30. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să aloce resurse și să stabilească și să implementeze procese pentru monitorizarea continuă a funcțiilor activității, proceselor de asistență și activelor informaționale, pentru a detecta activitățile atipice în ceea ce privește prestarea serviciilor de plată.

(2) În cadrul monitorizării continue, prestatorii de servicii de plată trebuie să dețină resurse corespunzătoare și eficiente de detectare a intruziunilor logice și fizice, precum și a încălcărilor confidențialității, a integrității și a disponibilității activelor informaționale utilizate în prestarea serviciilor de plată.

Art. 31. — Procesele de monitorizare continuă și detectare prevăzute la art. 30 trebuie să acopere:

a) factorii interni și externi relevanți, inclusiv funcțiile administrative ale activității și cele privind tehnologia informației și comunicațiilor;

b) operațiunile pentru detectarea utilizării abuzive a accesului de către prestatorii de servicii sau de către alte entități; și

c) amenințările interne și externe potențiale.

Art. 32. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să pună în aplicare măsuri de detecție pentru a identifica eventualele scurgeri de informații, coduri dăunătoare și alte amenințări la adresa securității și vulnerabilitățile cunoscute în mod public ale echipamentelor, aplicațiilor și sistemelor informatice și de comunicații, pentru a verifica existența unor noi actualizări de securitate corespunzătoare.

SECȚIUNEA a 2-a
Monitorizarea și raportarea incidentelor operaționale sau de securitate

Art. 33. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească praguri și criterii corespunzătoare pentru clasificarea unui eveniment drept incident operațional sau de securitate, precum și indicatori de alertă timpurie pentru prestatorii de servicii de plată, pentru a permite detectarea timpurie a incidentelor operaționale sau de securitate.

Art. 34. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească proceduri și procese corespunzătoare și structuri organizatorice pentru a asigura monitorizarea, gestionarea și urmărirea integrată și consecventă a incidentelor operaționale sau de securitate.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească o procedură privind raportarea către conducerea superioară a incidentelor operaționale sau de securitate, precum și a plângerilor clienților legate de securitate.

Art. 35. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure de faptul că măsurile prevăzute în acord cu art. 34 alin. (1) definesc în mod clar toate responsabilitățile pentru raportarea incidentelor operaționale sau de securitate majore și aferente proceselor puse în aplicare pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de titlul III.

CAPITOLUL VI
Continuitatea activității

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

Art. 36. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească un sistem solid de management al continuității pentru a spori la maxim, în mod continuu, capacitatea de prestare de servicii de plată și pentru a limita pierderile în caz de perturbare gravă a activității.

Art. 37. — Pentru a stabili un sistem solid de management al continuității, prestatorii de servicii de plată trebuie să analizeze cu grijă expunerea la perturbarea gravă a activității și să evalueze, cantitativ și calitativ, impactul potențial al acestora, folosind date interne și/sau externe și analize pe bază de scenariu.

Art. 38. — (1) După identificarea funcțiilor, proceselor, sistemelor și operațiunilor critice, precum și a interdependențelor identificate și clasificate în conformitate cu prevederile art. 10—12, prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească ordinea de prioritate pentru acțiunile specifice continuității activității, folosind o abordare bazată pe riscuri, care se poate fundamenta pe evaluările riscurilor efectuate potrivit cap. III al prezentului titlu.

(2) În funcție de modelul de afaceri al prestatorului de servicii de plată, acesta trebuie să faciliteze cel puțin prelucrarea operațiunilor critice, în timp ce continuă eforturile de remediere.

Art. 39. — În baza analizei efectuate potrivit prevederilor art. 37 și 38, prestatorii de servicii de plată trebuie să implementeze:

a) planuri de continuitate a activității pentru a se asigura că pot răspunde în mod corespunzător la urgențe și că pot menține activitățile lor operaționale critice;

b) măsuri de atenuare care trebuie adoptate în cazul încetării prestării serviciilor de plată și în cazul rezilierii contractelor existente, pentru evitarea efectelor negative asupra sistemelor de plăți și asupra utilizatorilor de servicii de plată și pentru a asigura executarea operațiunilor de plată în așteptare.

SECȚIUNEA a 2-a
Planificarea continuității activității pe bază de scenariu

Art. 40. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să ia în considerare o serie de scenarii diferite, inclusiv cele extreme, dar plauzibile, la care ar putea fi expuși și să evalueze impactul potențial al unor astfel de scenarii.

Art. 41. — În baza analizei efectuate potrivit prevederilor art. 37 și 38 și a scenariilor plauzibile identificate potrivit prevederilor art. 40, prestatorii de servicii de plată trebuie să elaboreze planuri de răspuns și de redresare, care trebuie:

a) să se concentreze pe impactul asupra funcționării proceselor, funcțiilor, sistemelor și operațiunilor critice, precum și a interdependențelor dintre acestea;

b) să fie documentate și puse la dispoziția unităților operaționale și funcțiilor-suport și ușor accesibile în caz de urgență; și

c) să fie actualizate în conformitate cu experiența dobândită din teste, cu noile riscuri și amenințări identificate și cu prioritățile și obiectivele de redresare modificate.

SECȚIUNEA a 3-a

Testarea planurilor de continuitate a activității și comunicarea în situații de criză

Art. 42. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să testeze planurile de continuitate a activității și să se asigure că funcționalitatea proceselor, funcțiilor și sistemelor critice, precum și a interdependențelor dintre acestea sunt testate cel puțin anual.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că planurile de continuitate a activității sprijină obiectivele de a proteja și, dacă este cazul, de a restabili integritatea și disponibilitatea operațiunilor lor și confidențialitatea activelor lor informaționale.

Art. 43. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să actualizeze planurile de continuitate a activității cel puțin anual, pe baza rezultatelor testelor prevăzute la art. 42 alin. (1), a informațiilor privind amenințările curente, a schimbului de informații și a experienței dobândite din evenimentele anterioare și a modificării obiectivelor de redresare a activității, precum și pe baza analizei scenariilor plauzibile din punct de vedere tehnic și operațional și, dacă este cazul, după modificările la nivelul sistemelor și proceselor.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să se consulte și să coopereze cu părțile relevante de la nivel intern și extern care sunt interesate, pe parcursul elaborării planurilor de continuitate a activității.

Art. 44. — Testarea planurilor de continuitate a activității prevăzută la art. 42 alin. (1) trebuie:

a) să includă un set adecvat de scenarii, astfel cum sunt prevăzute la art. 40;

b) să fie concepute pentru a verifica presupunerile pe care se bazează planurile de continuitate a activității, inclusiv mecanismele de guvernanță și planurile de comunicare în situații de criză; și

c) să includă proceduri pentru probarea capacității personalului și a proceselor de a reacționa în mod corespunzător la scenariile prevăzute la art. 40.

Art. 45. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să supravegheze regulat eficiența planurilor de continuitate a activității, să documenteze și să analizeze orice provocări sau deficiențe rezultate în urma testelor.

Art. 46. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că, atât în cazul unei perturbări a activității sau a unei situații de urgență, cât și pe parcursul punerii în aplicare a planurilor de continuitate a activității, au prevăzut măsuri eficiente de comunicare în situații de criză, astfel încât toate părțile interesate interne și externe relevante, inclusiv prestatorii de servicii externi, sunt informate în timp util și în mod corespunzător.

CAPITOLUL VII

Testarea măsurilor de securitate

Art. 47. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să elaboreze și să pună în aplicare un cadru de testare a măsurilor de securitate stabilite de aceștia în aplicarea prezentului titlu, care să valideze robustețea și eficiența măsurilor de securitate și să se asigure că respectivul cadru de testare este adaptat pentru a lua în considerare noile amenințări și vulnerabilități, identificate prin intermediul activităților de monitorizare a riscurilor.

Art. 48. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că testele se efectuează în următoarele situații:

a) în eventualitatea unor modificări ale infrastructurii, proceselor și procedurilor;

b) în situația în care aceste modificări sunt efectuate ca urmare a unor incidente operaționale sau de securitate majore.

Art. 49. — În elaborarea și aplicarea cadrului de testare prevăzut la art. 47, prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că testele cuprind, de asemenea, măsurile de securitate relevante cu privire la:

a) terminalele de plată și dispozitivele utilizate pentru prestarea serviciilor de plată;

b) terminalele de plată și dispozitivele utilizate pentru autentificarea utilizatorului de servicii de plată;

c) dispozitivele, programele și aplicațiile software furnizate de prestatorul de servicii de plată utilizatorului de servicii de plată pentru a genera/primi un cod de autentificare.

Art. 50. — Cadrul de testare prevăzut la art. 47 trebuie să asigure că testele:

a) sunt efectuate ca parte a procesului formal de gestionare a modificărilor care trebuie prevăzut de către prestatorii de servicii de plată, pentru a asigura robustețea și eficiența măsurilor de securitate;

b) sunt efectuate de verificatori independenți, care au cunoștințe, competențe și expertize suficiente în testarea măsurilor de securitate aferente serviciilor de plată și care nu sunt implicați în dezvoltarea măsurilor de securitate aferente serviciilor de plată sau sistemelor care urmează să fie testate, cel puțin pentru testele finale înainte de a pune în aplicare măsurile de securitate;

c) includ analize de vulnerabilitate și teste de penetrare corespunzătoare nivelului de risc identificat în cadrul serviciilor de plată.

Art. 51. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să efectueze teste în permanență și în mod repetat cu privire la măsurile de securitate aferente serviciilor de plată oferite de aceștia.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să efectueze, cel puțin anual, testarea sistemelor care, ca urmare a derulării acțiunilor prevăzute la art. 12, au fost identificate drept critice pentru prestarea serviciilor de plată.

(3) Sistemele care nu sunt critice trebuie testate regulat de către prestatorii de servicii de plată printr-o abordare bazată pe riscuri, dar cel puțin la fiecare trei ani.

(4) Prestatorii de servicii de plată trebuie să efectueze, cel puțin anual, testări ale rezilienței, inclusiv la atacuri cibernetice, a infrastructurii informatice utilizate pentru oferirea serviciilor de plată.

(5) Prestatorii de servicii de plată vor remite anual, până la data de 31 martie, pentru anul anterior, prin intermediul Rețelei de comunicații interbancare, următoarele informații:

a) scenariile de test avute în vedere și rezultatele testărilor prevăzute la alin. (4);

b) extrase din rapoartele auditorilor și/sau experților, care să conțină concluziile acestora cu privire la reziliența infrastructurii informatice;

c) modificările semnificative aduse infrastructurii informatice și locațiilor sediilor secundare ce asigură continuitatea activității de procesare a plăților, decontărilor și a instrumentelor de plată.

Art. 52. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să monitorizeze și să evalueze rezultatele testelor efectuate și să își actualizeze măsurile de securitate în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate în ceea ce privește sistemele critice, identificate conform dispozițiilor art. 12.

CAPITOLUL VIII
Cunoașterea situației și învățarea continuă

SECȚIUNEA 1
Cadrul amenințărilor și cunoașterea situației

Art. 53. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească și să pună în aplicare procese și structuri organizatorice, pentru a identifica și supraveghea constant amenințările de securitate și operaționale, care ar putea afecta semnificativ capacitatea acestora de a presta servicii de plată.

Art. 54. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să analizeze incidentele operaționale sau de securitate care au fost identificate sau care au avut loc în cadrul și/sau în afara prestatorului de servicii de plată.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să ia în considerare experiența dobândită ca urmare a analizei realizate potrivit alin. (1) și să actualizeze în consecință măsurile de securitate prevăzute potrivit dispozițiilor prezentului titlu.

Art. 55. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să supravegheze activ dezvoltările în tehnologie, pentru a se asigura că au în vedere riscurile de securitate.

SECȚIUNEA a 2-a
Programe de formare și de cunoaștere în materie de securitate

Art. 56. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească un program de formare profesională pentru toți membrii personalului, pentru a se asigura că aceștia sunt instruiți pentru a-și îndeplini sarcinile și responsabilitățile, în conformitate cu procedurile și politicile de securitate relevante, în vederea prevenirii și diminuării factorilor de risc precum: eroarea umană, furtul, frauda, utilizarea necorespunzătoare sau pierderea.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că programul de formare profesională menționat la alin. (1) prevede instruirea personalului cel puțin anual și, dacă este necesar, mai frecvent, la inițiativa prestatorului de servicii de plată ori la solicitarea Băncii Naționale a României.

Art. 57. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că membrii personalului care îndeplinesc rolurile-cheie și responsabilitățile-cheie asociate acestora, identificate conform dispozițiilor art. 10, sunt instruiți anual sau mai frecvent, dacă este necesar, prin programe de perfecționare dedicate securității informației.

Art. 58. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească și să pună în aplicare programe periodice de cunoaștere în domeniul securității informației, pentru a-și educa personalul și pentru a aborda riscurile aferente securității informației.

(2) Tematica programelor prevăzute la alin. (1) trebuie să conțină inclusiv dispoziții cu privire la modalitatea în care personalul prestatorului de servicii de plată este obligat să raporteze toate incidentele sau activitățile neobișnuite.

CAPITOLUL IX
Gestionarea relației cu utilizatorul serviciilor de plată

Art. 59. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească și să pună în aplicare procese de creștere a gradului de conștientizare al utilizatorilor de servicii de plată cu privire la riscurile de securitate aferente serviciilor de plată prestate acestora, acordând asistență și îndrumare utilizatorilor de servicii de plată.

Art. 60. — Asistența și îndrumarea acordate utilizatorilor de servicii de plată trebuie să fie actualizate în funcție de noile amenințări și vulnerabilități, iar utilizatorul de servicii de plată trebuie să fie informat cu privire la aceste modificări.

Art. 61. — În cazul în care funcționalitatea produsului o permite, prestatorii de servicii de plată trebuie să le permită utilizatorilor de servicii de plată să dezactiveze funcționalitățile de plată specifice, aferente serviciilor de plată oferite utilizatorului de servicii de plată de către prestatorul de servicii de plată.

Art. 62. — În cazul în care, în conformitate cu art. 163 alin. (1) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, un prestator de servicii de plată a acceptat limitele de cheltuieli ale plătitorului în ceea ce privește operațiunile de plată efectuate prin intermediul instrumentelor de plată specifice, prestatorul de servicii de plată trebuie să ofere plătitorului opțiunea de a ajusta aceste limite până la limita maximă admisă.

Art. 63. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să acorde utilizatorilor de servicii de plată opțiunea de a primi alerte referitoare la încercările inițiate și/sau eșuate de inițiere a operațiunilor de plată, permițându-le să detecteze utilizarea frauduloasă sau premeditată a conturilor lor de plăți.

Art. 64. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să își informeze utilizatorii de servicii de plată despre actualizările procedurilor de securitate care afectează utilizatorii de servicii de plată în ceea ce privește prestarea serviciilor de plată.

Art. 65. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să acorde asistență utilizatorilor de servicii de plată în orice aspecte, cereri de sprijin și notificări de anomalii sau aspecte referitoare la probleme de securitate legate de serviciile de plată.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să informeze utilizatorii de servicii de plată în mod corespunzător cu privire la modalitatea în care se poate obține asistența prevăzută la alin. (1).

TITLUL III
Raportarea incidentelor operaționale și de securitate majore

CAPITOLUL I
Încadrarea incidentelor operaționale și/sau de securitate în categoria incidentelor majore

Art. 66. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să evalueze dacă un incident operațional sau de securitate aferent serviciilor de plată prestate se încadrează în categoria incidentelor majore, în baza analizei asupra criteriilor și potrivit metodologiei menționate în anexa nr. 1.

Art. 67. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să evalueze un incident prin a stabili, pentru fiecare criteriu în parte, dacă pragurile relevante din anexa nr. 2 sunt sau vor fi probabil atinse înainte de soluționarea incidentului.

Art. 68. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să încadreze în categoria incidentelor majore acele incidente operaționale sau de securitate pentru care:

a) unul sau mai multe criterii se încadrează în categoria „Nivel de impact ridicat”; sau

b) trei sau mai multe criterii se încadrează în categoria „Nivel de impact redus”.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) se încadrează în categoria „Nivel de impact redus”, respectiv „Nivel de impact ridicat”, prin atingerea pragurilor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 69. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să recurgă la estimări, în special în etapa investigației inițiale a incidentului, dacă nu dețin date efective pentru a-și fundamenta evaluarea realizată potrivit art. 66—68, inclusiv cu privire la atingerea unui anumit prag înainte ca incidentul să fie soluționat.

Art. 70. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să efectueze evaluarea menționată la art. 66—68 pe bază continuă, pe întreaga durată a existenței incidentului pentru a identifica orice posibilă schimbare a încadrării incidentului, respectiv prin clasificarea sau declasificarea incidentului.

CAPITOLUL II
Notificarea incidentelor operaționale sau de securitate majore

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

Art. 71. — (1) Prestatorii de servicii de plată, prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, trebuie să completeze și să transmită Băncii Naționale a României raportul privind incidentul major potrivit formularelor și instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Prin excepție de la aplicarea prevederilor art. 1 alin. (2) lit. b) prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care desfășoară activitate de prestare de servicii de plată pe teritoriul României, trebuie să transmită Băncii Naționale a României o copie a notificării prevăzute la art. 219 alin. (4) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, prin intermediul Rețelei de comunicații interbancare.

Art. 72. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să utilizeze formularele de raport prevăzute în anexa nr. 3 pentru a informa Banca Națională a României pe întreaga durată de existență a incidentului, respectiv rapoartele inițiale, intermediare și finale, astfel cum sunt menționate în secțiunile 2—4 ale prezentului capitol.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să completeze progresiv formularele de raport prevăzute la alin. (1), pe măsură ce sunt disponibile mai multe informații în cursul investigațiilor lor interne.

Art. 73. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să prezinte Băncii Naționale a României o copie a informării clienților săi, utilizatori ai serviciilor de plată, cu privire la incidentul operațional sau de securitate major și la toate măsurile pe care utilizatorii de servicii de plată le pot lua pentru a atenua efectele negative ale acestuia, conform prevederilor art. 219 alin. (2) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, de îndată ce această informare este disponibilă.

Art. 74. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să pună la dispoziția Băncii Naționale a României, dacă sunt disponibile și dacă se consideră că acest lucru este relevant, orice informații suplimentare prin anexarea unor documente suplimentare la raportul transmis pentru raportarea incidentelor operaționale sau de securitate majore, ca anexă unică sau anexe distincte.

Art. 75. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să răspundă oricăror solicitări de furnizare de informații suplimentare sau clarificări din partea Băncii Naționale a României cu privire la documentația care a fost deja transmisă.

Art. 76. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să păstreze în permanență confidențialitatea și integritatea informațiilor schimbate cu Banca Națională a României și să se autentifice în mod corespunzător în raporturile cu aceasta.

SECȚIUNEA a 2-a
Raportul inițial

Art. 77. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită un raport inițial Băncii Naționale a României atunci când este detectat pentru prima dată un incident operațional sau de securitate major.

Art. 78. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită raportul inițial prevăzut la art. 77 în termen de 4 ore de la detectarea incidentului clasificat ca incident operațional sau de securitate major sau, în cazul în care se cunoaște că la momentul respectiv canalele de raportare către Banca Națională a României nu sunt disponibile sau operaționale, de îndată ce acestea devin din nou disponibile/operaționale.

Art. 79. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită, de asemenea, un raport inițial Băncii Naționale a României atunci când un incident cunoscut anterior ca fiind minor este clasificat ca unul major, ca urmare a evaluării efectuate potrivit art. 70.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită Băncii Naționale a României raportul inițial de îndată ce se identifică o schimbare de stare sau, în cazul în care se cunoaște că la momentul respectiv canalele de raportare către Banca Națională a României nu sunt disponibile sau operaționale, de îndată ce acestea devin disponibile/operaționale din nou.

Art. 80. — (1) În rapoartele lor inițiale, prestatorii de servicii de plată trebuie să includă informațiile prevăzute în formularul „A — Raport inițial” cuprins în anexa nr. 3, prezentând unele caracteristici de bază ale incidentului și consecințele estimate ale acestuia pe baza informațiilor disponibile imediat după detectarea sau reclasificarea acestuia.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să recurgă la estimări atunci când nu sunt disponibile date efective, în acord cu dispozițiile art. 69.

(3) Prestatorii de servicii de plată trebuie să includă în raportul lor inițial data următoarei actualizări, care ar trebui să aibă loc în cel mai scurt timp posibil și să nu depășească, în niciun caz, 3 zile lucrătoare.

SECȚIUNEA a 3-a
Raportul intermediar

Art. 81. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită rapoarte intermediare potrivit formularului „B — Raport intermediar” cuprins în anexa nr. 3, în următoarele situații:

a) de fiecare dată când consideră că există o actualizare relevantă a stării incidentului;

b) până la data următoarei actualizări indicată în raportul anterior, fie în raportul inițial, fie în raportul intermediar anterior.

Art. 82. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită Băncii Naționale a României un prim raport intermediar potrivit formularului „B — Raport intermediar” cuprins în anexa nr. 3, cu o descriere mai detaliată a incidentului și a consecințelor acestuia.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să elaboreze rapoarte intermediare suplimentare prin actualizarea informațiilor furnizate deja potrivit formularelor „A — Raport inițial” și „B — Raport intermediar” cuprinse în anexa nr. 3, cel puțin atunci când au cunoștință despre informații relevante noi sau schimbări semnificative de la data notificării anterioare.

(3) Prestatorii de servicii de plată vor actualiza informațiile potrivit alin. (2) și în situația în care incidentul a crescut sau a scăzut în intensitate, sunt identificate cauze noi sau sunt luate măsuri pentru soluționarea incidentului.

(4) Prestatorii de servicii de plată trebuie să elaboreze un raport intermediar la solicitarea Băncii Naționale a României.

Art. 83. — Când datele efective nu sunt disponibile, prestatorii de servicii de plată trebuie să recurgă la estimări, prin aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 69.

Art. 84. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să precizeze în fiecare raport intermediar data următoarei actualizări, care ar trebui să aibă loc în cel mai scurt timp posibil și să nu depășească, în niciun caz, 3 zile lucrătoare.

(2) În cazul în care prestatorii de servicii de plată nu pot să respecte data estimată a următoarei actualizări indicată conform alin. (1), aceștia trebuie să contacteze Banca Națională a României pentru a explica motivele întârzierii, să propună un nou termen plauzibil de transmitere, care să nu depășească 3 zile lucrătoare, și să trimită un nou raport intermediar exclusiv cu actualizarea informațiilor privind data estimată a următoarei actualizări.

Art. 85. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită ultimul raport intermediar atunci când au fost reluate activitățile curente și activitatea a revenit la normal, informând Banca Națională a României cu privire la această situație.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să considere că activitatea a revenit la normal atunci când activitatea/operațiunile este/sunt reluată/reluate la același nivel de executare/în aceleași condiții prevăzut/prevăzute de prestatorul de servicii de plată sau prevăzut/prevăzute la nivel extern într-un acord privind nivelul de calitate al serviciilor în ceea ce privește timpii de prelucrare, capacitatea, cerințele de securitate etc. și când nu se mai aplică măsurile în situație de urgență pentru continuarea activității prevăzute în cap. VI al titlului II.

Art. 86. — În cazul în care activitatea prestatorului de servicii de plată a revenit la normal în decurs de cel mult 4 ore de la momentul detectării incidentului operațional sau de securitate major, prestatorii de servicii de plată trebuie să aibă în vedere prezentarea în mod simultan a raportului inițial și a ultimului raport intermediar, prin completarea și transmiterea formularelor „A — Raport inițial” și „B — Raport intermediar” cuprinse în anexa nr. 3, înainte de termenul de 4 ore.

SECȚIUNEA a 4-a

Raportul final

Art. 87. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să trimită un raport final potrivit formularului „C — Raport final” cuprins în anexa nr. 3, atunci când a fost efectuată analiza cauzelor fundamentale, indiferent dacă au fost deja implementate măsurile de atenuare a incidentului sau dacă a fost identificată cauza fundamentală finală și când există date disponibile pentru a înlocui orice estimări.

Art. 88. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită raportul final Băncii Naționale a României în decurs de maximum 10 zile lucrătoare de la data la care poate demonstra că activitatea a revenit la normal.

(2) Prestatorii de servicii de plată care au nevoie de o prelungire a termenului prevăzut la alin. (1), inclusiv în situația în care nu sunt încă disponibile date efective cu privire la impact, trebuie să contacteze Banca Națională a României înainte de încheierea termenului prevăzut la alin. (1) și să ofere o justificare adecvată a întârzierii, precum și o nouă dată estimată pentru transmiterea raportului final.

Art. 89. — În cazul în care prestatorii de servicii de plată pot să ofere toate informațiile necesare în raportul final potrivit formularului „C — Raport final” cuprins în anexa nr. 3, în decurs de 4 ore de la momentul depistării incidentului, aceștia trebuie să aibă în vedere prezentarea în raportul lor inițial a informațiilor legate de raportul inițial, ultimul raport intermediar și raportul final prin completarea și transmiterea formularelor „A — Raport inițial”, „B — Raport intermediar” și „C — Raport final” cuprinse în anexa nr. 3.

Art. 90. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să includă în rapoartele lor finale informații complete cu privire la:

a) datele efective privind impactul în locul estimărilor utilizate și orice alte actualizări necesare ale informațiilor legate de raportul inițial și ultimul raport intermediar, cuprinse în formularele „A — Raport inițial” și „B — Raport intermediar” prevăzute în anexa nr. 3; și

b) formularul „C — Raport final” cuprins în anexa nr. 3, care să includă cauza fundamentală, dacă aceasta este deja cunoscută, precum și o prezentare succintă a măsurilor adoptate sau prevăzute a fi adoptate pentru a elimina problema și a preveni reapariția acesteia în viitor.

Art. 91. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită un raport final și atunci când, ca urmare a evaluării pe bază continuă a incidentului, aceștia identifică faptul că un incident major deja raportat nu mai îndeplinește criteriile pentru a fi considerat major și nu se preconizează că acesta le va îndeplini înainte de soluționarea incidentului.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), prestatorii de servicii de plată trebuie să trimită raportul final de îndată ce se detectează această situație și, în orice caz, până la data estimată a următorului raport.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), prestatorii de servicii de plată trebuie să indice reclasificarea incidentului drept minor, să transmită formularul „C — Raport final” cuprins în anexa nr. 3 și să explice motivele acestei declasări.

CAPITOLUL III

Raportarea delegată și consolidată

Art. 92. — (1) În cazul prestatorilor de servicii de plată, prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care intenționează să delege îndeplinirea obligațiilor de raportare a incidentelor majore unei terțe părți, aceștia trebuie să informeze Banca Națională a României și să asigure îndeplinirea următoarelor condiții:

a) contractul sau acordurile interne existente în cadrul unui grup, după caz, care stă/stau la baza raportării delegate dintre prestatorul de servicii de plată și terța parte definește/definesc în mod clar alocarea responsabilităților tuturor părților;

b) delegarea respectă cerințele privind externalizarea funcțiilor operaționale importante prevăzute la:

(i) art. 54 și 55 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și art. 46—50 din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică în legătură cu instituțiile de plată și, respectiv, pentru instituțiile emitente de monedă electronică; sau

(ii) cap. V al titlului II din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare, pentru instituțiile de credit;

c) asigură în mod corespunzător confidențialitatea datelor sensibile privind plățile utilizatorilor de servicii de plată, precum și calitatea, consecvența, integritatea și fiabilitatea informațiilor care vor fi prezentate autorității competente;

d) transmiterea, în prealabil, către Banca Națională a României a tuturor informațiilor în acord cu prevederile art. 97 și obținerea aprobării prevăzute la art. 98.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a), contractul sau acordurile interne existente în cadrul unui grup, după caz, trebuie să prevadă în mod clar faptul că prestatorul de servicii de plată afectat rămâne pe deplin responsabil și răspunzător pentru

îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 219 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și pentru conținutul informațiilor prezentate Băncii Naționale a României.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b) pct. (i) prestatorii de servicii de plată vor trata obligația de raportare a incidentelor majore ca funcție operațională importantă.

(4) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b) pct. (ii) prestatorii de servicii de plată vor trata obligația de raportare a incidentelor majore ca activitate semnificativă, în înțelesul Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 93. — (1) Prestatorii de servicii de plată, prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care intenționează să delege unei terțe părți îndeplinirea obligațiilor de raportare în mod consolidat, prin transmiterea unui singur raport care face referire la mai mulți prestatori de servicii de plată afectați de același incident operațional sau de securitate major, trebuie să informeze Banca Națională a României să includă informațiile de contact cu privire la prestatorii de servicii de plată afectați cuprinse în formularul „A — Raport inițial” din anexa nr. 3 și să se asigure de îndeplinirea următoarelor condiții:

a) includerea dispozițiilor referitoare la raportarea consolidată în contractul care stă la baza raportării delegate;

b) raportarea consolidată condiționată de faptul că incidentul este cauzat de o întrerupere a serviciilor prestate de către terța parte;

c) limitarea raportării consolidate la prestatorii de servicii de plată stabiliți în același stat membru;

d) asigurarea faptului că terța parte evaluează semnificația incidentului pentru fiecare prestator de servicii de plată afectat și include în raportul consolidat doar prestatorii de servicii de plată pentru care incidentul a fost clasificat drept unul major. În cazul incertitudinii, asigură includerea unui prestator de servicii de plată în raportul consolidat atât timp cât nu există dovezi în sens contrar;

e) asigurarea faptului că, atunci când nu este posibil să se treacă un singur răspuns în unele câmpuri cuprinse în formularele prevăzute în anexa nr. 3, terța parte fie completează individual pentru fiecare prestator de servicii de plată, specificând în plus identitatea fiecărui prestator de servicii de plată la care se referă informațiile, fie folosește intervale, în acele câmpuri din formularele cuprinse în anexa nr. 3 în care există o astfel de opțiune, reprezentând valorile minime și maxime, astfel cum au fost observate sau estimate pentru diferiți prestatori de servicii de plată;

f) prestatorii de servicii de plată, prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, trebuie să se asigure că terța parte îi informează în permanență cu privire la toate informațiile relevante legate de incident și la toate interacțiunile pe care terța parte le-ar putea avea cu Banca Națională a României, precum și cu privire la conținutul acestora, însă doar în măsura în care acest lucru este compatibil cu evitarea oricărei încălcări a confidențialității în ceea ce privește informațiile referitoare la alți prestatori de servicii de plată.

(2) Dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. b) sunt aplicabile în mod corespunzător în ceea ce privește delegarea unei terțe părți pentru a îndeplini obligațiile de raportare în mod consolidat, în acord cu alin. (1).

Art. 94. — Prestatorii de servicii de plată, prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, nu trebuie să își delege îndeplinirea obligațiilor de raportare potrivit art. 92 sau 93, după caz, înainte de a obține aprobarea Băncii Naționale a României potrivit prevederilor art. 98 sau după ce au fost informați de către Banca Națională a României cu privire la faptul că acordul de externalizare nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. b).

Art. 95. — (1) Prestatorii de servicii de plată, prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care intenționează să retragă delegarea îndeplinirii obligațiilor lor de raportare trebuie să informeze Banca Națională a României în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data luării acestei decizii.

(2) Prestatorii de servicii de plată prevăzuți la alin. (1) trebuie să informeze Banca Națională a României cu privire la orice evoluție semnificativă care afectează terța parte desemnată și capacitatea acesteia de a-și îndeplini obligațiile de raportare.

Art. 96. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să își îndeplinească obligațiile de raportare prevăzute în prezentul titlu, fără a recurge la asistența externă, ori de câte ori terța parte desemnată nu a informat Banca Națională a României cu privire la un incident operațional sau de securitate major în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (1) și/sau (4) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și cele ale prezentului titlu.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că un incident operațional sau de securitate major nu este raportat de două ori, individual, de către prestatorul de servicii de plată în cauză și, încă o dată, de către terța parte către care prestatorul de servicii de plată a delegat îndeplinirea obligațiilor de raportare.

Art. 97. — (1) Prestatorii de servicii de plată, prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care intenționează, în acord cu prevederile art. 92 și 93, să își delege unei terțe părți obligațiile de raportare a incidentelor operaționale sau de securitate majore specifice propriilor servicii de plată prestate, la nivel individual sau consolidat, trebuie să transmită Băncii Naționale a României, fără întârzieri nejustificate, o cerere însoțită de următoarele documente și informații:

a) decizia internă cu privire la raportarea delegată sau consolidată a incidentelor majore specifice propriilor servicii de plată prestate, după caz, semnată la nivelul organului de conducere al prestatorilor de servicii de plată;

b) extrasul din contractul/acordul intern care stă la baza delegării îndeplinirii obligațiilor de raportare, care să probeze îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. a) și c) și, respectiv, art. 93 alin. (1) lit. a)—f), după caz.

(2) În situația în care documentația transmisă de către prestatorii de servicii de plată nu îndeplinește cerințele menționate la alin. (1), Banca Națională a României comunică acestora, în termen de 30 zile lucrătoare, documentele și informațiile necesare pentru conformarea la dispozițiile alin. (1).

(3) Banca Națională a României poate solicita orice alte informații, date, documente și declarații relevante în scopul evaluării cu privire la delegarea obligațiilor de raportare în acord cu prevederile art. 92 și 93.

(4) Prestatorul de servicii de plată trebuie să transmită informațiile solicitate potrivit alin. (2) și/sau (3) în termen de maximum 45 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării.

(5) Pentru situații bine fundamentate de prestatorul de servicii de plată, la cererea acestuia, Banca Națională a României poate prelungi termenul de transmitere a documentelor și informațiilor prevăzut la alin. (4).

(6) Documentația este completă numai după ce prestatorii de servicii de plată au transmis toate documentele și informațiile potrivit alin. (1)—(3), în termenul prevăzut la alin. (4), respectiv alin. (5), dacă este cazul.

(7) Informațiile și documentele prezentate după expirarea termenelor prevăzute în prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii prestatorului de servicii de plată de delegare a unei terțe părți a obligațiilor de raportare a incidentelor operaționale sau de securitate majore.

Art. 98. — Banca Națională a României evaluează și comunică prestatorului de servicii de plată decizia sa cu privire la posibilitatea prestatorului de servicii de plată de a delega către o terță parte obligațiile sale de raportare a incidentelor majore potrivit titlului III, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data la care documentația este considerată completă potrivit art. 97 alin. (6).

TITLUL IV

Raportarea datelor statistice privind fraudele legate de diferite mijloace de plată

CAPITOLUL I

Obiectul raportării

Art. 99. — (1) În conformitate cu prevederile prezentului titlu, prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze către Banca Națională a României, pentru fiecare perioadă de raportare, datele statistice privind:

a) totalul operațiunilor de plată; și

b) totalul operațiunilor de plată frauduloase.

(2) În sensul alin. (1) operațiunile de plată frauduloase reprezintă:

a) operațiunile de plată neautorizate; și

b) operațiunile de plată efectuate în urma manipulării plătitorului de către autorul fraudei.

Art. 100. — (1) În sensul prevederilor art. 99 alin. (1) lit. b), prestatorii de servicii de plată, inclusiv emitentul instrumentului de plată, trebuie să raporteze numai operațiunile de plată frauduloase care au fost inițiate și executate, inclusiv acceptate, dacă este cazul.

(2) Prestatorii de servicii de plată nu trebuie să raporteze datele privind operațiunile de plată care, deși se referă la operațiunile menționate la art. 99 alin. (1) lit. b), nu au fost executate și nu au generat un transfer de fonduri în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 36 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

CAPITOLUL II

Cerințe generale privind datele raportate

Art. 101. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze datele statistice prevăzute la art. 99, conform alin. (2) sau (3).

(2) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului trebuie să raporteze datele statistice, conform anexei nr. 5 secțiunile A, C, E, F, G și H, după caz.

(3) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății trebuie să raporteze datele statistice, conform anexei nr. 5 secțiunile B și D, după caz.

Art. 102. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze Băncii Naționale a României toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase cu privire la următoarele:

a) totalul operațiunilor de plată frauduloase prevăzute la art. 99, indiferent dacă valoarea operațiunii de plată frauduloasă a fost recuperată;

b) pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul răspunderii;

c) modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei;

d) emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei.

Art. 103. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită Băncii Naționale a României datele statistice prevăzute la art. 99, potrivit dispozițiilor cuprinse în cadrul cap. VI din prezentul titlu.

Art. 104. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze către Banca Națională a României datele statistice prevăzute la art. 99, atât din punctul de vedere al volumului, și anume numărul de operațiuni de plată sau de operațiuni de plată frauduloase, cât și al valorii, și anume valoarea operațiunilor de plată sau a operațiunilor de plată frauduloase.

(2) Numărul de operațiuni de plată sau de operațiuni de plată frauduloase trebuie să fie exprimat în unități reale (existente) și valoarea operațiunilor de plată sau a operațiunilor de plată frauduloase trebuie să fie exprimată în valori efective, cu două zecimale.

Art. 105. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită Băncii Naționale a României datele statistice prevăzute la art. 99, prin exprimarea acestora în lei.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze datele statistice Băncii Naționale a României la nivel agregat, inclusiv cu activitatea de prestare de servicii de plată în mod direct în alte state membre și cea desfășurată prin intermediul agenților.

(3) Prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, din alte state membre, care desfășoară activitate de prestare de servicii de plată pe teritoriul României prin intermediul sucursalelor, raportează Băncii Naționale a României datele statistice prevăzute la art. 99, aferente activității desfășurate de acestea în România, separat de raportarea datelor efectuată de către prestatorul de servicii de plată în statul membru de origine, prin exprimarea valorilor în lei.

(4) Prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 223 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, care desfășoară activitate de prestare de servicii de plată pe teritoriul României prin intermediul agenților, nu raportează informațiile și datele statistice către Banca Națională a României.

(5) Fără a aduce atingere alin. (1), în cazul operațiunilor de plată și al operațiunilor de plată frauduloase denominate în monedă străină, prestatorii de plată determină valorile, inițial, prin aplicarea cursului de schimb pentru moneda respectivă raportat la euro, iar rezultatul în euro este convertit în lei, utilizându-se cursurile de schimb publicate pe website-ul Băncii Centrale Europene. Pentru operațiunile de plată frauduloase denominate în alte monede decât cele pentru care sunt disponibile cursuri de schimb pe website-ul Băncii Centrale Europene, prestatorii de servicii de plată trebuie să utilizeze cursul de schimb publicat pe website-ul Băncii Naționale a României.

Art. 106. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să includă în raportarea datelor statistice prevăzute la art. 99 detaliile de identificare cuprinse în anexa nr. 6.

CAPITOLUL III

Frecvență și termen de raportare

Art. 107. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită datele statistice prevăzute la art. 99 în termen de cel mult 5 luni de la sfârșitul semestrului pentru care se raportează.

(2) Când ultima zi a termenului de raportare prevăzut la alin. (1) este o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare.

CAPITOLUL IV

Defalcarea geografică

Art. 108. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze datele statistice prevăzute la art. 99, defalcat pentru operațiunile de plată/plată frauduloase naționale, operațiunile de plată/plată frauduloase transfrontaliere din alte state membre și operațiunile de plată/plată frauduloase transfrontaliere din state terțe, în conformitate cu metodologia și instrucțiunile prevăzute în anexa nr. 4.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să aloce fiecare operațiune unei singure subcategorii pentru fiecare rând în cadrul fiecărei defalcări de date prevăzute în anexa nr. 5.

CAPITOLUL V

Data înregistrării și data de referință

Art. 109. — (1) Data care trebuie avută în vedere de prestatorii de servicii de plată pentru înregistrarea operațiunilor de plată și a operațiunilor de plată frauduloase în scopul raportării datelor statistice prevăzute la art. 99 este data la care a fost executată operațiunea în conformitate cu prevederile Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

(2) În cazul unei serii de operațiuni, data înregistrării va fi data la care a fost executată fiecare operațiune de plată în parte.

Art. 110. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze toate operațiunile de plată frauduloase de la momentul la care frauda a fost detectată, inclusiv ca urmare a unei reclamații a clientului sau prin alte mijloace, indiferent dacă dosarul referitor la operațiunea de plată frauduloasă a fost sau nu soluționat până la momentul raportării datelor.

Art. 111. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze separat toate rectificările datelor referitoare la orice perioadă de raportare din trecut, cu o vechime de cel mult un an, în următoarea perioadă de raportare, ce survine după descoperirea informațiilor care trebuie rectificate.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) prestatorii de servicii de plată trebuie să precizeze că datele raportate reprezintă date rectificate aferente raportărilor din trecut și să indice perioada de raportare care face obiectul corecțiilor.

CAPITOLUL VI

Defalcarea datelor

Art. 112. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase de tip transfer-credit, inclusiv ordine de plată programată, care au fost inițiate și executate, în conformitate cu formularul „A — Defalcarea datelor pentru operațiunile de transfer credit" din anexa nr. 5.

Art. 113. — Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de emitere de carduri de plată utilizatorilor de servicii de plată în calitate de plătitori trebuie să raporteze, în calitate de emitent, toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase în care s-a folosit un card de plată sau un dispozitiv similar, care au fost inițiate și executate, în conformitate cu formularul „C — Defalcarea datelor pentru operațiunile de plată cu cardul care trebuie raportate de prestatorul de servicii de plată al plătitorului" din anexa nr. 5.

Art. 114. — Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de acceptare de operațiuni de plată utilizatorilor de servicii de plată în calitate de beneficiari trebuie să raporteze toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase de tip acceptare de operațiuni de plată în care s-a folosit un card de plată sau un dispozitiv similar, care au fost inițiate și executate, în conformitate cu formularul „D — Defalcarea datelor pentru operațiunile de plată cu cardul sau un dispozitiv similar care vor fi raportate de către prestatorul de servicii de plată care acceptă la plată operațiuni de plată în care s-a folosit un card de plată sau un dispozitiv similar (cu o relație contractuală cu utilizatorul serviciului de plată)" din anexa nr. 5.

Art. 115. — (1) Datele cuprinse în raportările prevăzute la art. 112—114 trebuie să includă:

a) perspectiva geografică;

b) canalul de plată;

c) metoda de autentificare;

d) motivul neaplicării autentificării stricte a clienților, prin indicarea derogărilor de la autentificarea strictă a clienților, prevăzute la cap. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2.366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare;

e) tipurile de fraudă;

f) funcția cardului pentru operațiunile de plată raportate în conformitate cu secțiunile „C — Defalcarea datelor pentru operațiunile de plată cu cardul care trebuie raportate de prestatorul de servicii de plată al plătitorului" și „D — Defalcarea datelor pentru operațiunile de plată cu cardul sau un dispozitiv similar care vor fi raportate de către prestatorul de servicii de plată care acceptă la plată operațiuni de plată în care s-a folosit un card de plată sau un dispozitiv similar (cu o relație contractuală cu utilizatorul serviciului de plată)" și

g) operațiunile de plată inițiate prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății.

(2) Prestatorii de servicii de plată prevăzuți la art. 113 și 114 trebuie să excludă din cadrul raportărilor retragerile și depunerile de numerar dintr-un/într-un cont de plăți.

Art. 116. — (1) Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase de tip debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, care au fost executate, în conformitate cu formularul „B — Defalcarea datelor pentru operațiunile executate prin debitări directe" din anexa nr. 5.

(2) Datele cuprinse în raportarea prevăzută la alin. (1) trebuie să includă:

a) perspectiva geografică prevăzută la art. 108;

b) canalul folosit pentru acordarea consimțământului; și

c) tipurile de fraudă.

Art. 117. — Prestatorii de servicii de plată, care emit instrumente de plată de tipul cardurilor, trebuie să raporteze toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase de tip retrageri de numerar efectuate prin intermediul aplicațiilor, la bancomate, la ghișeele bancare și la comercianți, utilizând cardurile emise de către aceștia, în conformitate cu formularul „E — Defalcarea datelor pentru retragerile de numerar folosind carduri care vor fi raportate de prestatorul de servicii de plată emitent al cardului" din anexa nr. 5.

Art. 118. — (1) Prestatorii de servicii de plată care nu administrează contul de plăți al utilizatorului de servicii de plată, dar care emit instrumente de plată de tipul cardurilor și execută operațiuni de plăți pe baza acestor carduri trebuie să raporteze datele referitoare la volumul și valoarea aferente acestor operațiuni și ale operațiunilor de plată frauduloase efectuate cu aceste carduri, potrivit formularului „C — Defalcarea datelor pentru operațiunile de plată cu cardul care trebuie raportate de prestatorul de servicii de plată al plătitorului" din anexa nr. 5.

(2) Prestatorii de servicii de plată prevăzuți la alin. (1) care oferă servicii de emitere de carduri cu funcție de numerar trebuie să raporteze datele referitoare la operațiunile de retragere de numerar și operațiunile de plată frauduloase inițiate și executate cu aceste carduri în conformitate cu formularul „E — Defalcarea datelor privind retragerile de numerar folosind carduri care vor fi raportate de prestatorul de servicii de plată emitent al cardului" din anexa nr. 5.

(3) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont trebuie să se asigure că nu raportează către Banca Națională a României datele prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 119. — (1) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de plată cu monedă electronică trebuie să raporteze operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloasă cu monedă electronică, astfel cum aceasta este definită la art. 4 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică, în conformitate cu formularul „F — Defalcarea datelor pentru operațiunile efectuate cu monedă electronică" din anexa nr. 5.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să includă în raportarea menționată la alin. (1) doar operațiunile de plată cu monedă electronică în care:

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului este identic cu cel al beneficiarului plății; sau

b) este folosit un card cu funcția de monedă electronică.

(3) Datele cuprinse în raportarea prevăzută la alin. (1) trebuie să includă:

a) perspectiva geografică, determinată potrivit art. 108;

b) canalul de plată;

c) metoda de autentificare;

d) motivul neaplicării autentificării stricte a clienților, prin indicarea derogărilor de la autentificarea strictă a clienților, prezentate în cap. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2.366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare; și

e) tipurile de fraudă.

Art. 120. — Prestatorii de servicii de plată care furnizează date în conformitate cu formularele de la „A — Defalcarea datelor pentru operațiunile de transfer credit" la „F — Defalcarea datelor pentru operațiunile efectuate în monedă electronică" din anexa nr. 5 trebuie să raporteze toate pierderile cauzate de fraudă suportate în perioada pentru care se efectuează raportarea, în funcție de purtătorul răspunderii, în termenul de transmitere prevăzut la art. 107.

Art. 121. — (1) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de remitere de bani trebuie să raporteze toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase referitoare la aceste operațiuni potrivit formularului „G — Defalcarea datelor pentru operațiunile de remitere de bani" din anexa nr. 5.

(2) Prestatorii de servicii de plată care raportează date statistice potrivit alin. (1) trebuie să transmită datele privind volumele și valorile tuturor operațiunilor de plată și operațiunilor de plată frauduloasă prevăzute la art. 99, defalcat din perspectiva geografică, astfel cum este prevăzut la art. 108.

Art. 122. — (1) Prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de inițiere a plății trebuie să raporteze toate operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase referitoare la aceste operațiuni potrivit formularului „H — Defalcarea datelor pentru operațiunile inițiate de prestatorii de servicii de inițiere a plății" din anexa nr. 5.

(2) Datele cuprinse în raportarea prevăzută la alin. (1) trebuie să includă:

a) perspectiva geografică;

b) instrumentul de plată;

c) canalul de plată; și

d) metoda de autentificare.

Art. 123. — Prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că toate datele statistice transmise Băncii Naționale a României au corespondent în anexa nr. 5.

TITLUL V

Măsuri administrative și sancțiuni

Art. 124. — Nerespectarea prevederilor prezentului regulament atrage, după caz, luarea măsurilor prevăzute la art. 223 alin. (2) lit. c) și/sau aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 227 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

TITLUL VI

Dispoziții finale

Art. 125. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 126. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/2018 privind monitorizarea infrastructurilor pieței financiare și a instrumentelor de plată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 16 august 2018, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 122, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Cererea de autorizare este însoțită de o autoevaluare, inclusiv documentația justificativă aferentă, privind îndeplinirea permanentă a cerințelor aplicabile administratorilor IPF, stabilite la cap. I al titlului II din prezentul regulament."

2. **La articolul 128, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 128. — (1) Prestatorul de servicii de plată poate pune în circulație instrumente de plată electronică, în termen de 30 de zile lucrătoare de la notificarea Băncii Naționale a României — Direcția monitorizare a infrastructurilor pieței financiare și a plăților și transmiterea tuturor documentelor și informațiilor prevăzute la art. 129."

3. **La articolul 129, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Banca Națională a României poate solicita orice alte informații, date, documente și declarații necesare în vederea evaluării cu privire la punerea în circulație a instrumentului de plată electronică. Prestatorul de servicii de plată trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării."

4. **După articolul 129 se introduce un nou articol, articolul 129[1], cu următorul cuprins:**

„Art. 129[1]. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 128 alin. (1) prestatorii de servicii de plată pot desfășura proiecte-pilot de testare a instrumentelor de plată electronică, cu informarea în prealabil a Băncii Naționale a României și în următoarele condiții:

a) perioada de testare să nu depășească 120 de zile calendaristice;

b) prestatorii de servicii de plată trebuie să se asigure că sunt testate toate funcționalitățile instrumentului de plată cu o masă critică de utilizatori, astfel încât să fie realizată verificarea tuturor funcționalităților și facilităților aferente noilor produse sau servicii care urmează să fie notificate către Banca Națională a României, în acord cu prevederile art. 128.

(2) Informarea transmisă conform prevederilor alin. (1) se va efectua potrivit formularului prevăzut în anexa nr. 8.

(3) Prestatorii de servicii de plată trebuie să transmită Băncii Naționale a României, după finalizarea proiectului-pilot, concluziile aferente testării, inclusiv decizia de a pune sau nu în circulație instrumentul respectiv, în termen de 30 de zile lucrătoare de la finalizarea proiectului.

(4) În situația în care prestatorul de servicii de plată decide să pună în circulație instrumentul de plată electronică care a făcut obiectul proiectului-pilot, acesta trebuie să notifice instrumentul de plată Băncii Naționale a României conform prevederilor art. 128."

5. **La articolul 130 alineatul (1), litera d) se abrogă.**

6. **La articolul 135, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 135. — (1) Administratorii IPF, participanții și prestatorii de servicii de plată care pun în circulație și/sau acceptă instrumente de plată vor furniza Băncii Naționale a României, oricând la solicitarea acesteia, toate informațiile și documentele necesare pentru a evalua conformitatea cu cerințele stabilite de prezentul regulament.”

7. **Articolul 136 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 136. — (1) Administratorii IPF, participanții și prestatorii de servicii de plată care pun în circulație și/sau acceptă instrumente de plată pe suport hârtie trebuie să informeze de îndată Banca Națională a României — Direcția monitorizare a infrastructurilor pieței financiare și a plăților, prin intermediul Rețelei de comunicații interbancare, cu privire la apariția oricăror incidente în funcționarea normală a IPF, a participantului sau a instrumentelor de plată pe suport hârtie, conform formularului din anexa nr. 7 — Raport incidente operaționale și/sau de securitate.

(2) Prestatorii de servicii de plată trebuie să raporteze incidentele operaționale și/sau de securitate majore aferente serviciilor de plată potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României.

(3) Administratorii IPF, participanții și prestatorii de servicii de plată care pun în circulație și/sau acceptă instrumente de plată pe suport hârtie trebuie să transmită Băncii Naționale a României — Direcția monitorizare a infrastructurilor pieței financiare și a plăților un raport scris cu explicarea cauzelor incidentelor raportate conform alin. (1), precum și a măsurilor de remediere întreprinse sau avute în vedere, în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la data incidentului.

(4) Banca Națională a României poate solicita în orice moment administratorilor IPF, participanților și prestatorilor de servicii de plată care pun în circulație și/sau acceptă instrumente de plată pe suport hârtie date, informații și rapoarte suplimentare referitoare la incidentele și fraudele apărute.”

8. **Articolul 138 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 138. — (1) Administratorii IPF și participanții trebuie să efectueze cel puțin anual testări ale rezilienței, inclusiv la atacuri cibernetice, a infrastructurii informatice utilizate pentru procesarea plăților, decontărilor și a instrumentelor de plată.

(2) Entitățile prevăzute la alin. (1) trebuie să remită anual, până la data de 31 martie, pentru anul anterior, prin intermediul Rețelei de comunicații interbancare, următoarele informații:

a) scenariile de test avute în vedere și rezultatele testărilor prevăzute la alin. (1);

b) extrase din rapoartele auditorilor și/sau experților, care să conțină concluziile acestora cu privire la reziliența infrastructurii informatice;

c) modificările semnificative aduse infrastructurii informatice și locațiilor sediilor secundare ce asigură continuitatea activității de procesare a plăților, decontărilor și a instrumentelor de plată.”

9. **Anexa nr. 7 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ANEXA Nr. 7

Model raport incident operațional sau de securitate

1. Administrator IPF/Participant/Prestator de servicii de plată
2. Numele, funcția și datele de contact ale persoanei care raportează incidentul
3. Data și momentul apariției incidentului
4. Data și momentul constatării incidentului
5. Data și momentul finalizării incidentului
6. Tip incident operațional/de securitate (echipament, soft, uman, social, procedură, cauză naturală, altele)
7. Cauza incidentului
8. Descrierea detaliată a incidentului
9. Măsurile luate pentru limitarea consecințelor incidentului
10. Măsurile luate pentru prevenirea unor incidente similare
11. Numele, funcția și datele de contact ale persoanei/persoanelor care pot furniza informații suplimentare legate de incidentul raportat”

10. **După anexa nr. 7 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 8, cu următorul cuprins:**

„ANEXA Nr. 8

Informare referitoare la desfășurarea proiectului-pilot de testare a instrumentelor de plată electronică

....., înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu nr. .....,
(numele instituției)
având cod unic de înregistrare ....., cu sediul social în ……..…..……, localitatea .....,
(țara/județul)

str. ..... nr. ....., cod poștal ....., prin ....., în calitate de
(numele și prenumele)
reprezentant legal notifică lansarea unui proiect-pilot pentru instrumentul(ele) de plată electronică de tip .....

Informații suplimentare
1. Denumirea produsului: .....
2. Perioada de testare: .....

3. Masa critică de utilizatori: ☐ salariați ai prestatorului de servicii de plată

număr ……

☐ alți utilizatori (detaliați)

număr ……

4. Tipuri de operațiuni permise:
a) .....
b) .....
c) .....
d) .....
e) .....
f) .....
g) .....
h) .....
5. Limite de tranzacționare
a) limita pe tranzacție pentru plăți intrabancare:.....
b) limita pe tranzacție pentru plăți interbancare: .....
c) limita zilnică pentru transferuri: .....
d) limita zilnică pentru schimburi valutare: .....
e) limită pe tranzacție pentru schimburi valutare: .....
etc. ...
6. Fondurile tranzacționate: .....
7. Ulterior perioadei de testare accesul la funcționalitățile testate va fi restricționat?

☐ da

☐ nu

8. Tehnologiile utilizate în dezvoltarea proiectului:

☐ API	☐ Chatbot	☐ Distributed Ledger Technology (DLT)
☐ Recunoaștere optică a caracterelor (OCR)	☐ Inteligență artificială (AI)	☐ Cloud Computing
☐ Sistem de informare geografic (GIS)	☐ Contracte inteligente	☐ Big Data
☐ Managementul datelor	☐ Învățare automată	☐ Web-scraping
☐ Biometrie	☐ Vizualizarea datelor	☐ Procesarea limbajului natural
☐ Altele (indicați)		

9. Tipuri de inovație implicate:
☐ Produs/serviciu/activitate nou(ă)
☐ Utilizarea evolutivă sau inovatoare a produsului/serviciului/activității
☐ Proces/procedură intern(ă) nou(ă)
☐ Utilizarea evolutivă sau inovatoare a procesului/procedurii intern(e)
☐ Altele (indicați)

Anexat solicitării se află următoarele documente:
1. .....
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
Persoanele de contact care pot oferi clarificări cu privire la această solicitare sunt:
1. Numele și prenumele .....
Telefon: ....., e-mail: .....
2. Numele și prenumele .....
Telefon: ....., e-mail: .....
Datele și informațiile furnizate sunt adevărate, corecte și reflectă situația existentă (până) la data de ..../..../.....
Semnătura reprezentatului legal al prestatorului de servicii de plată solicitant,
S.S./L.S.
N O T Ă:
Cererea se va completa de către reprezentantul legal al prestatorului de servicii de plată, desemnat în conformitate cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 127. — Prezentul regulament intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 30 ianuarie 2020.
Nr. 2.

ANEXA Nr. 1

Criterii relevante pentru calificarea incidentelor și indicatorii pe baza cărora acestea se cuantifică

A. **Operațiuni de plată afectate**

Prestatorii serviciilor de plată trebuie să stabilească valoarea totală a operațiunilor afectate și numărul operațiunilor de plată compromise, inclusiv numărul operațiunilor de plată compromise exprimate ca procent din nivelul obișnuit al operațiunilor de plată executate cu serviciile de plată afectate.

Operațiuni afectate reprezintă toate operațiunile de plată naționale și transfrontaliere care au fost sau vor fi probabil afectate în mod direct sau indirect de incident și, în special, acele operațiuni de plată care nu au putut fi inițiate sau procesate, cele al căror conținut al mesajului de plată a fost modificat și cele care au fost dispuse în mod fraudulos, indiferent dacă fondurile aferente au fost recuperate sau nu.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să determine nivelul obișnuit al operațiunilor de plată ca media zilnică calculată la nivelul anului precedent a operațiunilor de plată naționale și transfrontaliere executate cu aceleași servicii de plată care au fost afectate de incident. Dacă prestatorii de servicii de plată nu consideră că această cifră este reprezentativă, de exemplu, din cauza caracterului sezonier, aceștia trebuie să utilizeze un alt indicator mai reprezentativ și să prezinte Băncii Naționale a României justificarea aferentă pentru această abordare și să indice această abordare în câmpul „Operațiuni de plată afectate/Comentarii” din secțiunea B2 a formularului „B — Raport intermediar” cuprins în anexa nr. 3 la regulament.

Dacă nu este posibil a se stabili numărul și valoarea operațiunii afectate, prestatorii de servicii de plată trebuie să utilizeze estimări și să indice această abordare în câmpul „Estimare” din secțiunea B2 a formularului „B — Raport intermediar” cuprins în anexa nr. 3 la regulament.

B. **Utilizatori ai serviciilor de plată afectați**

Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească numărul utilizatorilor serviciilor de plată afectați, exprimat în termeni absoluți și ca procent din numărul total al utilizatorilor serviciilor de plată.

Utilizatori ai serviciilor de plată afectați reprezintă toți clienții de la nivel național sau din străinătate, consumatori sau persoane juridice, care au un contract cu prestatorul serviciului de plată afectat, care le acordă acestora accesul la serviciul de plată afectat, și care au suportat sau vor suporta probabil consecințele incidentului. Dacă nu este posibil a se stabili numărul utilizatorilor serviciilor de plată care este posibil să fi folosit serviciul de plată pe durata incidentului, prestatorii de servicii de plată trebuie să utilizeze estimări bazate pe activitatea anterioară și să indice această abordare în câmpul „Estimare” din secțiunea B2 a formularului „B — Raport intermediar” cuprins în anexa nr. 3 la regulament.

În cazul grupurilor, fiecare prestator de servicii de plată trebuie să aibă în vedere doar utilizatorii serviciilor de plată proprii. În cazul unui prestator de servicii de plată care oferă servicii operaționale altor persoane, acesta trebuie să aibă în vedere doar utilizatorii de servicii de plată proprii (dacă există), iar prestatorii de servicii de plată care beneficiază de respectivele servicii operaționale trebuie să evalueze incidentul în legătură cu utilizatorii serviciilor de plată proprii.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să considere numărul total al utilizatorilor serviciilor de plată ca fiind valoarea cumulată a utilizatorilor serviciilor de plată de la nivel național sau din străinătate cu care au raporturi contractuale la momentul incidentului (sau, alternativ, cea mai recentă valoare disponibilă) și care au acces la serviciul de plată afectat, indiferent de dimensiunea acestora sau dacă aceștia sunt considerați utilizatori activi sau pasivi ai serviciilor de plată.

C. **Perioadă de nefuncționare a serviciilor**

Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească perioada de timp în care serviciul va fi probabil indisponibil pentru utilizatorul serviciilor de plată sau în care ordinul de plată nu poate fi executat de către prestatorul de servicii de plată.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să aibă în vedere perioada de timp în care orice activitate, proces sau canal asociat prestării serviciilor de plată este sau va fi probabil indisponibilă/indisponibil și, astfel, împiedică (i) inițierea și/sau executarea unui serviciu de plată și/sau (ii) accesul la un cont de plăți.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să calculeze perioada de nefuncționare a serviciilor de la momentul inițial al indisponibilității și trebuie să ia în considerare atât intervalele de timp cuprinse într-o zi lucrătoare în care aceștia desfășoară activitate ce le permite executarea unui serviciu de plată, cât și orele din afara programului de activitate și perioadele de întreținere, dacă este cazul și dacă sunt aplicabile. Dacă prestatorii de servicii de plată nu pot să stabilească momentul inițial al nefuncționării serviciilor, aceștia trebuie să calculeze în mod excepțional perioada de nefuncționare a serviciilor de la momentul în care s-a depistat nefuncționarea.

D. **Impact economic**

Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească la nivel global costurile financiare asociate incidentului și să ia în calcul atât valoarea absolută, cât și, dacă este cazul, importanța relativă a acestor costuri în raport cu dimensiunea prestatorului de servicii de plată, respectiv cu fondurile proprii de nivelul 1 ale prestatorului de servicii de plată.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să aibă în vedere atât costurile care pot fi legate în mod direct de incident, cât și cele care sunt legate în mod indirect de incident. Printre altele, prestatorii de servicii de plată trebuie să țină cont de fondurile sau activele expropriate, costurile de înlocuire a echipamentelor hardware sau software, alte costuri realizate în scopuri judiciare sau de remediere, taxe aplicate ca urmare a neconformității cu obligațiile contractuale, sancțiuni, datorii externe și venituri pierdute. În ceea ce privește costurile indirecte, prestatorii de servicii de plată trebuie să le aibă în vedere doar pe cele care sunt deja cunoscute sau foarte probabil de a se concretiza.

E. **Nivel ridicat de escaladare internă**

Prestatorii serviciilor de plată trebuie să stabilească dacă acest incident a fost sau va fi probabil raportat conducerii superioare.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să aibă în vedere dacă, în urma impactului incidentului asupra serviciilor aferente plăților, responsabilul pentru sistemele informatice (sau o persoană cu o funcție similară) a fost sau va fi probabil informat cu privire la incident în afara oricărei proceduri de notificare periodice și în permanență pe durata existenței incidentului. Suplimentar, prestatorii de servicii de plată trebuie să aibă în vedere dacă, în urma impactului incidentului asupra serviciilor aferente plăților, a fost sau este susceptibilă de a fi declanșată o stare de criză.

F. **Alți prestatori de servicii de plată sau infrastructuri relevante potențial afectați/afectate**

Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească implicațiile sistemice pe care le va avea probabil incidentul, cum ar fi potențialul acestuia de a se propaga asupra altor prestatori de servicii de plată, infrastructuri ale pieței financiare și/sau scheme de plată cu cardul.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să evalueze impactul incidentului asupra pieței financiare, care trebuie înțeleasă ca fiind infrastructurile pieței financiare și/sau schemele de plată cu cardul care susțin serviciile lor de plată și alți prestatori de servicii de plată. În mod specific, prestatorii de servicii de plată trebuie să evalueze dacă incidentul a apărut sau va apărea probabil în mod similar la alți prestatori de servicii de plată, dacă acesta a afectat sau va afecta probabil funcționarea infrastructurilor pieței financiare și dacă a compromis sau va compromite probabil funcționarea robustă a sistemului financiar în ansamblu. Prestatorii de servicii de plată trebuie să aibă în vedere diferite aspecte, precum dacă o componentă/un echipament software afectată/afectat este supusă/supus unor drepturi de proprietate sau este disponibilă/disponibil în general, dacă rețeaua compromisă este internă sau externă și dacă prestatorul de servicii de plată a încetat sau va înceta probabil să își îndeplinească obligațiile rezultate din participarea sa la infrastructurile pieței financiare.

G. **Impact reputațional**

Prestatorii de servicii de plată trebuie să stabilească modul în care incidentul poate submina încrederea utilizatorilor de servicii de plată în prestatorul de servicii de plată însuși și, în general, în serviciul aferent sau piața în ansamblu.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să aibă în vedere nivelul de vizibilitate pe care, după cunoștința lor, incidentul l-a atins sau îl va atinge probabil pe piață. În mod specific, prestatorii de servicii de plată trebuie să considere probabilitatea ca incidentul să provoace daune societății ca fiind un indicator bun al potențialului acestuia de a afecta reputația lor. Prestatorii de servicii de plată trebuie să țină cont dacă (i) incidentul a afectat un proces vizibil și, prin urmare, este susceptibil de a dobândi sau a dobândit deja acoperire mediatică (având în vedere nu doar media tradițională, precum ziarele, ci și blog-uri, rețele de socializare etc.), (ii) au fost sau vor fi probabil nerespectate obligațiile prevăzute în cadrul de reglementare, (iii) au fost sau vor fi probabil încălcate sancțiuni sau (iv) a apărut același tip de incident în trecut.

ANEXA Nr. 2

Praguri ale criteriilor luate în considerare la calificarea unui incident în categoria incidentelor majore

Criterii	Nivel de impact redus	Nivel de impact ridicat
Operațiuni de plată afectate	> 10% din nivelul obișnuit al operațiunilor prestatorului de servicii de plată (sub aspectul numărului de operațiuni) și > 100000 EUR	> 25% din nivelul obișnuit al operațiunilor prestatorului de servicii de plată (sub aspectul numărului de operațiuni) sau > 5 milioane EUR
Utilizatori ai serviciilor de plată afectați	> 5000 și > 10% dintre utilizatorii serviciilor de plată ai prestatorului de servicii de plată	> 50000 sau > 25% dintre utilizatorii serviciilor de plată ai prestatorului de servicii de plată
Perioada de nefuncționare a serviciilor	> 2 ore	Nu este cazul.
Impact economic	Nu este cazul.	> Max. (0,1% fonduri proprii de nivelul 1*), 200 000 EUR) sau > 5 milioane EUR
Nivel ridicat de escaladare internă	Da	Da, și este probabil să se impună o stare de criză (sau o stare echivalentă)
Alți prestatori de servicii de plată sau infrastructuri relevante potențial afectați/afectate	Da	Nu este cazul.
Impact reputațional	Da	Nu este cazul.

*) Fondurile proprii de nivelul 1, astfel cum sunt definite la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

Formularele de raportare a incidentelor majore

Raport privind un incident major

A - Raport iniţial

Raport iniţial	termen 4 ore de la momentul detectării incidentului

Data raportului (ZZ/LL/AAAA)		Ora (HH:MM)	
Numărul de indentificare al incidentului stabilit de autoritatea competentă			

A 1 - DETALII GENERALE

Tip raport					
Tip raport	☐ Individual ☐ Consolidat				
Prestatorul de servicii de plată (PSP) afectat					
Numele PSP					
Numărul de identificare unic al PSP, dacă este relevant					
Numărul de autorizare al PSP					
Întreprinderea mamă la nivelul grupului, dacă este cazul					
Ţara de origine					
Ţara/Ţările afectată/e de incident					
Prima persoană de contact		E-mail		Telefon	
A doua persoană de contact		E-mail		Telefon	
Entitatea de raportare (această secţiune trebuie completată dacă o parte terţă îndeplineşte obligaţiile de raportare în numele PSP afectat)					
Denumirea entităţii de raportare					
Numărul de identificare unic al entităţii de raportare, dacă este relevant					
Numărul autorizaţiei entităţii de raportare, dacă este relevant					
Prima persoană de contact		E-mail		Telefon	
A doua persoană de contact		E-mail		Telefon	

A 2 - DETECTAREA INCIDENTULUI ŞI CLASIFICAREA INIŢIALĂ

Data şi ora detectării incidentului	ZZ/LL/AAAA, HH:MM		
Incidentul a fost detectat de către (1)		Dacă altul, vă rugăm specificaţi:	
Descrierea generală a incidentului:			
Când estimaţi următoarea actualizare?	ZZ/LL/AAAA, HH:MM		

Notă:
(1) Meniu: utilizator de servicii de plată; organizaţie internă; organizaţie externă; niciuna din variantele de mai sus

În cazul raportării pe bază consolidată, completaţi tabelul următor:

RAPORT CONSOLIDAT - LISTĂ DE PRESTATORI DE SERVICII DE PLATĂ		
Numele PSP	**Numărul de identificare unic al PSP**	**Numărul de autorizare al PSP**

*) Modelele formularelor sunt reproduse în facsimil.

Raport Incident Major

B - Raport intermediar

☐ Raport intermediar — maxim 3 zile de lucru de la remiterea precedentului raport
☐ Ultimul raport intermediar

Data raportului (ZZ/LL/AAAA)		Ora (HH:MM)	
Numărul de indentificare al incidentului stabilit de autoritatea competentă			

B 1 - DETALII GENERALE

Descrierea detaliată a incidentului:		
Data și ora începerii incidentului (în cazul în care este posibilă identificarea)	ZZ/LL/AAAA, HH:MM	
Starea curentă a incidentului	☐ Diagnosticare ☐ Recuperare ☐ Reparare ☐ Restaurare	
Data și ora la care incidentul a fost soluţionat sau la care se așteaptă soluţionarea	ZZ/LL/AAAA, HH:MM	

B 2 - CLASIFICAREA INCIDENTULUI ŞI INFORMAŢII PRIVIND INCIDENTUL

Impact general	☐ Integritate ☐ Confidenţialitate ☐ Continuitate ☐ Disponibilitate ☐ Autenticitate		
Operaţiuni de plată afectate (2)	Numărul operaţiunilor de plată afectate		☐ Valoare ☐ Estimare
	Ca % din numărul operaţiunilor de plată efectuate		☐ Valoare ☐ Estimare
	Valoarea operațiunilor de plată afectate în EUR		☐ Valoare ☐ Estimare
	Comentarii:		
Utilizatori ai serviciilor de plată afectați (3)	Numărul utilizatorilor de servicii de plată afectați		☐ Valoare ☐ Estimare
	Ca (%) din numărul total al utilizatorilor de servicii de plată		☐ Valoare ☐ Estimare
Perioadă de nefuncționare a serviciilor(4)	Perioada totală de nefuncționare a serviciilor (zz:hh:mm)		☐ Valoare ☐ Estimare
Impact economic (5)	Costuri directe în EUR		☐ Valoare ☐ Estimare
	Costuri indirecte în EUR		☐ Valoare ☐ Estimare
Nivelul ridicat de escaladare internă	☐DA ☐DA, şi declanşarea planului de gestionare a situţiei de criză (sau echivalent) este cea mai probabilă ☐ NU		
	Descrieţi nivelul de escaladare internă a incidentului, indicând dacă a fost declanșat sau este probabil să se declanșeze planul de gestionare a situației de criză (sau echivalent), iar în acest caz, vă rugăm descrieți.		
Alți PSP sau infrastructuri relevante potențial afectați/afectate	☐ DA ☐ NU		
	Descrieți cum acest incident poate afecta alți prestatori de servicii de plată și/sau infrastructuri		
Impact reputațional	☐ DA ☐ NU		
	Descrieți cum poate afecta acest incident reputația prestatorilor de servicii de plată (de exemplu: acoperirea media, potențiala nerespectare a legislației sau a reglementărilor, etc.)		

B 3 - DESCRIEREA INCIDENTULUI			
Tipul incidentului	☐ Operațional	☐ Securitate	
Cauza incidentului	☐ În curs de investigare ☐ Atac extern ☐ Atac intern → Tip de atac: ☐ Distribuit/Indisponibilitatea serviciului (D/DoS) ☐ Infectarea sistemelor interne ☐ Intruzie ţintită ☐ Altele Dacă altele, vă rugăm specificați: ☐ Evenimente externe ☐ Eroare umană ☐ Eșecul procesului ☐ Eșecul sistemului ☐ Altele Dacă altele, vă rugăm specificați:		
Incidentul v-a afectat în mod direct sau indirect prin intermediul unui furnizor de servicii?	☐ Direct	☐ Indirect	Dacă Indirect, vă rugăm să furnizați denumirea furnizorului de servicii.
B 4 - IMPACTUL INCIDENTULUI			
Sediul/-iile afectat/-e, dacă este cazul:			
Canale comerciale afectate	☐ Sucursale ☐ E-banking	☐ Telefon banking ☐ Mobile banking ☐ ATM-uri	☐ Puncte de vânzare ☐ Altele
	Dacă altele, vă rugăm specificați:		
Servicii de plată afectate	☐ Depunere de numerar într-un cont de plăţi ☐ Retragere de numerar dintr-un cont de plăţi ☐ Operațiuni necesare funcționării unui cont de plăți ☐ Acceptare de operațiuni de plată	☐ Operaţiuni de transfer-credit ☐ Debitări directe ☐ Operaţiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar ☐ Emitere de instrumente de plată	☐ Remitere de bani ☐ Servicii de inițiere a plății ☐ Servicii de informare cu privire la conturi ☐ Altele
	Dacă altele, vă rugăm specificați:		
Arii funcționale afectate	☐ Autentificare/Autorizare ☐ Comunicare	☐ Compensare ☐ Decontare directă	☐ Decontare indirectă ☐ Altele
	Dacă altele, vă rugăm specificați:		
Sisteme și componente afectate	☐ Aplicaţie / Software ☐ Bază de date	☐ Hardware ☐ Rețea/Infrastructură ☐ Altele	
	Dacă altele, vă rugăm specificați:		
Personal afectat	☐ DA	☐NU	
	Descrieţi cum acest incident poate afecta personalul prestatorului de servicii de plată/furnizorul de servicii (de exemplu: personalul nu poate accesa sediul pentru a oferi suport clienților, etc.)		
B 5 - DIMINUAREA INCIDENTULUI			
Ce acţiuni/măsuri au fost luate până acum sau sunt planificate pentru a recupera situaţia după incident?			
Planurile de asigurare a continuităţii activităţii şi/sau de recuperare în caz de dezastre au fost activate?	☐ DA	☐NU	
Dacă da, când?	ZZ/LL/AAAA, HH:MM		
Dacă da, atunci vă rugăm descrieți			
PSP a anulat sau a slăbit unele măsuri de control din cauza incidentului ?	☐ Da	☐NU	
Daca da, vă rugăm explicați.			

Notă:
(2) Meniu: > 10% din volumul obișnuit al tranzacțiilor și > EUR 100 000; > 25% din volumul obișnuit al tranzacțiilor sau > EUR 5 milioane; niciuna din variantele de mai sus
(3) Meniu: > 5 000 şi > 10% utilizatorii de servicii de plată ai prestatorului de servicii de plată; > 50 000 sau > 25 % din utizatorii de servicii de plată ai prestatorului de servicii de plată; niciuna din variantele de mai sus
(4) Meniu: > 2 ore; < 2 ore
(5) Meniu: > Max (0,1 % Tier-1 capital, EUR 200 000) sau > EUR 5 000 000; niciuna din variantele de mai sus

În cazul raportării pe bază consolidată, completaţi tabelul următor:

RAPORT CONSOLIDAT - LISTĂ DE PRESTATORI DE SERVICII DE PLATĂ		
Numele PSP	**Numărul de identificare unic al PSP**	**Numărul de autorizare al PSP**

Raport Incident Major

C - Raport final

☐ Raport final — termen de 2 săptămâni de la închiderea incidentului

☐ Incident reclasificat ca minor Vă rugăm detaliaţi:

Data raportului (ZZ/LL/AAAA)		Ora (HH:MM)
Numărul de indentificare al incidentului stabilit de autoritatea competentă		

Dacă nu a fost transmis niciun raport intermediar, vă rugăm să completaţi şi secţiunea B - Raport intermediar

C 1 - DETALII GENERALE	
Actualizarea informaţiilor din raportul intermediar (rezumat)	
Data și ora închiderii incidentului	ZZ/LL/AAAA, HH:MM
Măsurile de control iniţiale au fost reluate?	☐ DA ☐ NU
Daca da, vă rugăm explicați:	

C 2 - ANALIZA CAUZEI FUNDAMENTALE ȘI ACȚIUNI DE URMĂRIRE	
Care a fost cauza fundamentală, dacă este deja cunoscută? (este posibilă anexarea fișierelor relevante care să conțină informații suplimentare)	
Principalele acțiuni/măsuri corective luate sau planificate pentru prevenirea reapariţiei incidentului în viitor, dacă se cunosc deja	

C 3 - INFORMAȚII SUPLIMENTARE	
Incidentul a fost comunicat altor prestatori de servicii de plată în scopul informării?	☐ DA ☐ NU
Dacă da, vă rugăm furnizați detalii.	
A fost luată vreo măsură cu caracter legal împotriva prestatorului de servicii de plată?	☐ DA ☐ NU
Dacă da, vă rugăm furnizați detalii.	

În cazul raportării pe bază consolidată, completaţi tabelul următor:

RAPORT CONSOLIDAT - LISTĂ DE PRESTATORI DE SERVICII DE PLATĂ		
Numele PSP	**Numărul de identificare unic al PSP**	**Numărul de autorizare al PSP**

Metodologie și instrucțiuni de completare a formularelor de raportare a incidentelor majore

Prestatorii de servicii de plată trebuie să completeze secțiunea relevantă din formularele de raport cuprinse în prezenta anexă în funcție de etapa de raportare în care se află: secțiunea A — pentru raportul inițial, secțiunea B — pentru rapoarte intermediare și secțiunea C — pentru raportul final. Toate câmpurile sunt obligatorii, exceptând cazurile în care se specifică altfel în mod clar.
Titlu
Raport inițial: aceasta este prima notificare pe care prestatorul de servicii de plată (PSP) o transmite Băncii Naționale a României.
Raport intermediar: acesta reprezintă o actualizare a raportului anterior (inițial sau intermediar) cu privire la același incident.
Ultimul raport intermediar: acesta informează Banca Națională a României cu privire la faptul că activitățile obișnuite au fost restabilite și că activitatea a revenit la normal, astfel că nu vor mai fi transmise rapoarte intermediare.
Raport final: acesta este ultimul raport pe care PSP îl va trimite cu privire la incident, întrucât (i) a fost deja efectuată o analiză a cauzei fundamentale și estimările pot fi înlocuite cu cifre reale sau (ii) incidentul nu mai este considerat unul major.
Reclasificarea incidentului drept unul minor: incidentul nu mai îndeplinește criteriile pentru a fi considerat major și nu este de așteptat să le îndeplinească înainte ca acesta să fie soluționat. PSP trebuie să explice motivele acestei declasificări.
Data și ora raportului: data și ora exactă a transmiterii raportului autorității competente.
Numărul de identificare a incidentului, dacă este cazul (pentru raportul intermediar și cel final): numărul de referință emis de autoritatea competentă la momentul raportului inițial pentru a identifica în mod unic incidentul, dacă este cazul (mai exact, dacă o astfel de referință este oferită de autoritatea competentă).
A — Raport inițial
A 1 — Detalii generale
Tip de raport:
Individual: raportul se referă la un singur PSP.
Consolidat: raportul se referă la mai mulți PSP care utilizează opțiunea de raportare consolidată. Câmpurile de la secțiunea „PSP afectat” trebuie lăsate necompletate (cu excepția câmpului „Țara/Țările afectată/afectate de incident”) și trebuie furnizată o listă a PSP incluși în raport prin completarea tabelului aferent (Raport consolidat — lista PSP).
PSP afectat: se referă la PSP căruia i se întâmplă incidentul.
Numele PSP: reprezintă numele complet al PSP supus procedurii de raportare, așa cum apare în registrul național oficial al PSP aplicabil.
Numărul de identificare unic al PSP, dacă este relevant: reprezintă numărul de identificare unic relevant utilizat în fiecare stat membru pentru identificarea PSP, care este oferit de PSP dacă nu se completează câmpul denumit „Numărul autorizației PSP”.
Numărul de autorizare al PSP: reprezintă codul de identificare fiscală sau element echivalent din Registrele ținute de Banca Națională a României (BNR) pentru entitățile care sunt instituții de plată și instituții emitente de monedă electronică prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, numărul de înmatriculare în registrul instituțiilor de credit ținut de BNR pentru entitățile care sunt instituții de credit sau sucursale ale instituțiilor de credit din state terțe și codul de identificare fiscală pentru entitățile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.
Întreprinderea-mamă la nivelul grupului: în cazul grupurilor de entități definite la art. 5 alin. (1) pct. 29 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, reprezintă numele entității conducătoare.
Țara de origine: reprezintă statul membru în care se află sediul social al PSP; sau, în cazul în care PSP nu are, în temeiul legislației naționale, niciun sediu social, statul membru în care se află sediul acestuia.
Țara/Țările afectată/afectate de incident: reprezintă țara sau țările în care s-a materializat impactul incidentului (de exemplu, sunt afectate mai multe sucursale ale unui PSP aflate în diferite țări). Este posibil ca aceasta să fie sau să nu fie aceeași cu statul membru de origine.
Prima persoană de contact: reprezintă prenumele și numele de familie ale persoanei responsabile de raportarea incidentului sau, dacă o persoană terță raportează în numele PSP afectat, prenumele și numele de familie ale persoanei care conduce departamentul de gestionare a incidentelor/de risc sau o secție similară din cadrul PSP afectat.
E-mail: reprezintă adresa de e-mail la care ar putea fi adresate orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi un e-mail personal sau din partea societății.
Telefon: reprezintă numărul de telefon care este apelat pentru orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi un număr de telefon personal sau din partea societății.
A doua persoană de contact: reprezintă prenumele și numele de familie ale unei persoane alternative care ar putea fi contactată de către autoritatea competentă pentru a solicita informații despre un incident atunci când persoana de contact principală nu este disponibilă. Dacă o parte terță raportează în numele PSP afectat, prenumele și numele de familie ale unei persoane alternative din departamentul de gestionare a incidentelor/de risc sau dintr-o secție similară din cadrul PSP afectat.
E-mail: reprezintă adresa de e-mail a persoanei de contact alternative la care ar putea fi adresate orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi o adresă de e-mail personală sau din partea societății.
Telefon: reprezintă numărul de telefon al persoanei de contact alternative care este apelat pentru orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi un număr de telefon personal sau din partea societății.

Entitatea de raportare: această secțiune trebuie completată dacă o parte terță îndeplinește obligațiile de raportare în numele PSP afectat.
Denumirea entității de raportare: reprezintă denumirea completă a entității care raportează incidentul, așa cum apare în registrul național oficial al companiilor aplicabil.
Numărul de identificare unic al entității de raportare, dacă este relevant: reprezintă numărul de identificare unic relevant utilizat în țara în care se află partea terță pentru a identifica entitatea care raportează incidentul, care se introduce de către entitatea de raportare în cazul în care câmpul „Numărul autorizației” nu este completat.
Numărul autorizației entității de raportare, dacă este relevant: reprezintă numărul de autorizare al părții terțe în țara în care se află aceasta, dacă este cazul.
Prima persoană de contact: reprezintă prenumele și numele de familie ale persoanei responsabile de raportarea incidentului.
E-mail: reprezintă adresa de e-mail la care ar putea fi adresate orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi un e-mail personal sau din partea societății.
Telefon: reprezintă numărul de telefon care este apelat pentru orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi un număr de telefon personal sau din partea societății.
A doua persoană de contact: reprezintă prenumele și numele de familie ale unei persoane alternative din cadrul entității care raportează incidentul, care ar putea fi contactată de către Banca Națională României atunci când persoana de contact principală nu este disponibilă.
E-mail: reprezintă adresa de e-mail a persoanei de contact alternative la care ar putea fi adresate orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi o adresă de e-mail personală sau din partea societății.
Telefon: reprezintă numărul de telefon al persoanei de contact alternative care este apelat pentru orice solicitări de clarificări suplimentare care pot fi abordate, dacă este necesar. Poate fi un număr de telefon personal sau din partea societății.
A 2 — Detectarea incidentului și clasificarea inițială
Data și ora detectării incidentului: reprezintă data și ora la care incidentul a fost identificat pentru prima dată.
Incidentul a fost detectat de către: indică dacă incidentul a fost detectat de către un utilizator al unui serviciu de plată, o altă parte din cadrul PSP (de exemplu, o funcție de audit internă) sau o parte externă (de exemplu, un furnizor extern de servicii). În alte cazuri vă rugăm să oferiți o explicație în câmpul aferent.
Descrierea generală a incidentului: explicați pe scurt cele mai relevante aspecte ale incidentului, cu acoperirea posibilelor cauze, a impactului imediat etc.; în cazul în care considerați că incidentul poate avea impact în alt/e stat/e membru/e și se încadrează în termenele-limită de raportare aplicabile, vă rugăm să furnizați și traducerea în limba engleză.
Când estimați următoarea actualizare?: indică data și ora estimate pentru transmiterea următoarei actualizări (raportul intermediar sau cel final).

B — Raport intermediar
B 1 — Detalii generale
Descrierea detaliată a incidentului: furnizați o descriere detaliată a caracteristicilor incidentului, care să includă cel puțin următoarele: cu ce problemă specifică se confruntă PSP, cum s-a declanșat și a evoluat incidentul, o posibilă legătură cu un alt incident anterior, consecințe, mai ales pentru utilizatorii serviciilor de plată, detalii privind detectarea incidentului, arii afectate, măsuri aplicate, furnizori de servicii sau terțe părți afectate ori implicate, declanșarea procedurii de gestionare a situației de criză, clasificarea internă a incidentului realizată de PSP etc.
Data și ora începerii incidentului: reprezintă data și ora la care a apărut incidentul, dacă sunt cunoscute.
Starea curentă a incidentului:
Diagnosticare: reprezintă caracteristicile incidentului care tocmai au fost identificate.
Reparare: reprezintă elementele atacate care se află în curs de reconfigurare.
Recuperare: reprezintă elementele defectate care se află în curs de stabilizare către ultimul lor stadiu de recuperate posibil.
Restaurare: reprezintă situația în care se prestează din nou serviciul aferent plăților.
Data și ora la care incidentul a fost soluționat sau la care se așteaptă soluționarea: reprezintă data și ora la care incidentul a fost sau este de așteptat a fi sub control și la care activitatea a fost sau este prevăzută a reveni la normal.
B 2 — Clasificarea incidentului și informații privind incidentul
Impact general: indicați aspectele care au fost afectate de incident. Pot fi selectate mai multe casete.
Integritate: reprezintă proprietatea de a asigura precizia și caracterul complet al activelor (inclusiv al datelor).
Disponibilitate: reprezintă proprietatea serviciilor aferente plăților de a fi accesibile și utilizabile de către utilizatorii serviciilor de plată.

Confidențialitate: reprezintă proprietatea de a nu pune la dispoziție sau de a nu prezenta informații persoanelor, entităților sau proceselor neautorizate.
Autenticitate: reprezintă proprietatea unei surse de a fi ceea ce se pretinde a fi.
Continuitate: reprezintă proprietatea proceselor, sarcinilor și activelor unei organizații care sunt necesare pentru prestarea serviciilor aferente plăților, de a fi pe deplin accesibile și de a se desfășura, respectiv de a funcționa, la niveluri prestabilite acceptabile.
Operațiuni de plată afectate: PSP trebuie să precizeze pragurile care sunt sau vor fi probabil atinse de către incident, dacă există, precum și cifrele aferente: numărul operațiunilor afectate, procentul operațiunilor afectate în raport cu numărul operațiunilor de plată executate cu aceleași servicii de plată care au fost afectate de incident, precum și valoarea totală a operațiunilor. PSP trebuie să prezinte valori specifice pentru aceste variabile, care pot fi cifre efective sau estimări. Entitățile care raportează în numele mai multor PSP (mai exact, raportarea consolidată) pot prezenta în schimb intervale de valori reprezentând valori minime și maxime observate sau estimate în cadrul grupului de PSP incluși în raport, separate printr-o cratimă. Ca regulă generală, PSP trebuie să înțeleagă ca fiind „operațiuni afectate" toate operațiunile interne și transfrontaliere care au fost sau vor fi probabil afectate în mod direct sau indirect de incident și, în mod specific, acele operațiuni care nu au putut fi inițiate sau procesate, cele al căror conținut al mesajului de plată a fost modificat și cele care au fost dispuse în mod fraudulos (indiferent dacă fondurile au fost recuperate sau nu). Mai mult, PSP trebuie să înțeleagă faptul că nivelul obișnuit al operațiunilor de plată este media anuală zilnică a operațiunilor interne și transfrontaliere executate cu aceleași servicii de plată care au fost afectate de incident, anul anterior fiind perioada de referință pentru calcule. Dacă PSP nu consideră că această cifră este reprezentativă (de exemplu, din cauza caracterului sezonier), aceștia trebuie să utilizeze, în schimb, un alt indicator mai reprezentativ și să prezinte autorității naționale justificarea aferentă acestei abordări în câmpul „Comentarii".
Utilizatori ai serviciilor de plată afectați: PSP trebuie să precizeze pragurile care sunt sau vor fi probabil atinse de către incident, dacă există, și cifrele aferente: numărul total al utilizatorilor serviciilor de plată care au fost afectați și procentul utilizatorilor serviciilor de plată afectați din numărul total al utilizatorilor serviciilor de plată. PSP trebuie să prezinte valori concrete pentru aceste variabile, care pot fi cifre efective sau estimări. Entitățile care raportează în numele mai multor PSP (mai exact, raportarea consolidată) pot prezenta în schimb intervale de valori reprezentând valori minime și maxime observate sau estimate în cadrul grupului de PSP incluși în raport, separate printr-o cratimă. PSP trebuie să înțeleagă ca fiind „utilizatori ai serviciilor de plată afectate" toți clienții (de la nivel intern sau din străinătate, consumatori sau întreprinderi) care au un contract cu prestatorul serviciului de plată afectat, care le acordă acestora accesul la serviciul de plată afectat, și care au suportat sau vor suporta probabil consecințele incidentului. PSP trebuie să recurgă la estimări bazate pe activitatea anterioară pentru a stabili numărul utilizatorilor serviciilor de plată care este posibil să fi folosit serviciul de plată pe durata incidentului. În cazul grupurilor, fiecare PSP trebuie să aibă în vedere doar utilizatorii serviciilor de plată proprii. În cazul unui PSP care oferă servicii operaționale altor persoane, acesta trebuie să aibă în vedere doar utilizatorii de servicii de plată proprii (dacă există), iar PSP care beneficiază de respectivele servicii operaționale trebuie să evalueze, de asemenea, incidentul în legătură cu utilizatorii serviciilor de plată proprii. Mai mult, PSP trebuie să considere ca fiind numărul total al utilizatorilor serviciilor de plată valoarea agregată a utilizatorilor serviciilor de plată interni și transfrontalieri care le sunt acestora obligați prin contract la momentul incidentului (sau, alternativ, cea mai recentă valoare disponibilă) și care au acces la serviciul de plată afectat, indiferent de dimensiunea acestora sau dacă aceștia sunt considerați utilizatori activi sau pasivi ai serviciilor de plată.
Perioadă de nefuncționare a serviciilor: PSP trebuie să precizeze dacă pragul este sau va fi probabil atins de către incident, precum și cifra aferentă: timpul total de indisponibilitate a serviciului. PSP trebuie să prezinte valori concrete pentru această variabilă, care pot fi exprimate în cifre efective sau estimări. Entitățile care raportează în numele mai multor PSP (mai exact, raportarea consolidată) pot prezenta în schimb un interval de valori reprezentând valori minime și maxime observate sau estimate în cadrul grupului de PSP incluși în raport, separate printr-o cratimă. PSP trebuie să aibă în vedere perioada de timp în care orice sarcină, proces sau canal asociat prestării serviciilor de plată este sau va fi probabil indisponibil și, astfel, împiedică (i) inițierea și/sau executarea unui serviciu de plată și/sau (ii) accesul la un cont de plăți. PSP trebuie să calculeze durata de nefuncționare a serviciului de la momentul inițial al indisponibilității și trebuie să ia în considerare atât intervalele de timp în care aceștia funcționează conform cerințelor de executare a serviciilor de plată, cât și orele în care nu funcționează, precum și perioadele de întreținere, dacă este cazul și dacă există. Dacă prestatorii de servicii de plată nu pot să stabilească momentul inițial al indisponibilității serviciului, aceștia trebuie să calculeze în mod excepțional durata de nefuncționare a serviciului de la momentul în care s-a detectat indisponibilitatea.
Impactul economic: PSP trebuie să precizeze dacă pragul este sau va fi probabil atins de către incident, precum și cifrele aferente: costurile directe și indirecte. PSP trebuie să prezinte valori concrete pentru aceste variabile, care pot fi cifre efective sau estimări. Entitățile care raportează în numele mai multor PSP (raportarea consolidată) pot prezenta în schimb un interval de valori reprezentând valori minime și maxime observate sau estimate în cadrul grupului de PSP incluși în raport, separate printr-o cratimă. PSP trebuie să aibă în vedere atât costurile care pot fi legate în mod direct de incident, cât și cele care sunt legate în mod indirect de incident. Printre altele, PSP trebuie să țină cont de fondurile sau activele expropriate, costurile de înlocuire a echipamentelor hardware sau software, alte costuri realizate în scopuri judiciare sau costuri de remediere, taxe aplicate ca urmare a neconformității cu obligațiile contractuale, sancțiuni, datorii externe și venituri pierdute. În ceea ce privește costurile indirecte, PSP trebuie să le aibă în vedere doar pe cele care sunt deja cunoscute sau foarte probabil de a se concretiza.
Costuri directe: suma de bani (în euro) asociată costului direct al incidentului, inclusiv fonduri necesare pentru remedierea incidentului (de exemplu, fonduri sau active expropriate, costuri de înlocuire a echipamentelor hardware și software, tarife datorate nerespectării obligațiilor contractuale).
Costuri indirecte: suma de bani (în euro) asociată costului indirect al incidentului (de exemplu, costuri asociate reparațiilor/compensațiilor pentru clienți, venituri pierdute ca urmare a oportunităților de afaceri ratate, posibile cheltuieli judiciare).

Nivelul ridicat de escaladare internă: PSP trebuie să aibă în vedere dacă, în urma impactului incidentului asupra serviciilor aferente plăților, responsabilul pentru sistemele informatice (sau o persoană cu o funcție similară) a fost sau va fi probabil informat cu privire la incident în afara oricărei proceduri de notificare periodice și în permanență pe durata existenței incidentului. În cazul raportării delegate, escaladarea ar avea loc în cadrul părții terțe. În plus, PSP trebuie să aibă în vedere dacă, în urma impactului incidentului asupra serviciilor aferente plăților, a fost sau este susceptibilă de a fi declanșată o stare de criză.
Alți PSP sau infrastructuri relevante potențial afectați/afectate: prestatorii de servicii de plată trebuie să evalueze impactul incidentului asupra pieței financiare, care este înțeleasă ca fiind infrastructurile pieței financiare și/sau schemele de plată cu cardul care îi susțin pe aceștia și pe ceilalți PSP. În mod specific, PSP trebuie să evalueze dacă incidentul a apărut sau va apărea probabil în mod similar la alți PSP, dacă acesta a afectat sau va afecta probabil funcționarea fără probleme a infrastructurilor pieței financiare și dacă a compromis sau va compromite probabil soliditatea sistemului financiar în ansamblu. PSP trebuie să aibă în vedere diferite aspecte, precum dacă o componentă/un echipament software afectată/afectat este supusă/supus unor drepturi de proprietate sau este disponibilă/disponibil în general, dacă rețeaua compromisă este internă sau externă și dacă PSP a încetat sau va înceta probabil să își îndeplinească obligațiile rezultate din participarea sa la infrastructurile pieței financiare.
Impact reputațional: PSP trebuie să aibă în vedere nivelul de vizibilitate pe care, după cunoștința lor, incidentul l-a atins sau îl va atinge probabil pe piață. În mod specific, PSP trebuie să aibă în vedere probabilitatea ca incidentul să provoace daune societății ca fiind un indicator bun al potențialului acestuia de a afecta reputația lor. PSP trebuie să țină cont dacă (i) incidentul a afectat un proces vizibil și, prin urmare, este susceptibil de a dobândi sau a dobândit deja acoperire mediatică (având în vedere nu doar mass-media tradițională, precum ziarele, ci și blog-uri, rețele de socializare etc.), (ii) au fost sau vor fi probabil nerespectate obligațiile prevăzute în cadrul de reglementare, (iii) au fost sau vor fi probabil încălcate sancțiuni sau (iv) a apărut același tip de incident în trecut.
B 3 — Descrierea incidentului
Tipul incidentului: precizați dacă, după informațiile și datele deținute, este un incident operațional sau de securitate.
Operațional: Incident care apare ca urmare a unor procese inadecvate sau defectuoase, din cauza unor persoane și sisteme ori cazuri de forță majoră care afectează integritatea, disponibilitatea, confidențialitatea, autenticitatea și/sau continuitatea serviciilor aferente plăților.
Securitate: accesul, utilizarea, publicarea, întreruperea, modificarea sau distrugerea neautorizată a activelor PSP care afectează integritatea, disponibilitatea, confidențialitatea, autenticitatea și/sau continuitatea serviciilor aferente plăților. Acest lucru se poate întâmpla atunci când, printre altele, PSP se confruntă cu atacuri cibernetice, o proiectare sau implementare defectuoasă a politicilor de securitate sau o securitate fizică necorespunzătoare.
Cauza incidentului: precizați cauza incidentului sau, dacă aceasta nu se cunoaște încă, cea mai probabilă cauză. Pot fi selectate mai multe casete.
În curs de investigare: cauza nu a fost încă stabilită.
Atac extern: sursa cauzei provine din exterior și vizează în mod intenționat PSP (de exemplu, atacuri prin malware).
Atac intern: sursa cauzei provine din interior și vizează în mod intenționat PSP (de exemplu, fraudă internă).
Tip de atac:
Atac distribuit/Indisponibilitatea serviciului (D/DoS): o încercare de a indisponibiliza un serviciu online prin încărcarea acestuia cu trafic din mai multe surse.
Infectarea sistemelor interne: o activitate dăunătoare care atacă sistemele informatice, încercând să utilizeze neautorizat spațiu de stocare de pe hard disk sau resurse de procesare (timp de procesare), să acceseze informații cu caracter privat, să corupă date, să trimită mesaje nesolicitate la adresele de contact etc.
Intruziune țintită: un act neautorizat de spionare, supraveghere și furt de informații în spațiul cibernetic.
Altele: orice alt tip de atac pe care PSP l-ar fi putut afecta în mod direct sau prin intermediul unui prestator de servicii. În mod specific, dacă a existat un atac care a vizat procesul de autorizare și autentificare, trebuie selectată această casetă. Trebuie adăugate detalii în câmpul aferent textului liber.
Evenimente externe: cauza este asociată unor evenimente care se află, în general, în afara controlului organizației (de exemplu, calamități naturale, probleme juridice, probleme economice și dependențe de servicii).
Eroare umană: incidentul a fost cauzat ca urmare a erorii neintenționate a unei persoane, fie în cadrul procedurii de plată (de exemplu, încărcarea fișierului lot de plăți greșit în sistemul de plăți) sau în legătură cu aceasta (de exemplu, se întrerupe accidental furnizarea energiei electrice și activitatea de plată este pusă în așteptare).
Eșecul procesului: cauza incidentului a fost o proiectare sau executare deficitară a procesului de plată, a controalelor procesului și/sau a proceselor-suport (de exemplu, procesul de schimbare/migrare, testare, configurare, capacitate, monitorizare).
Eșecul sistemului: cauza incidentului este asociată caracterului inadecvat al proiectării, executării, componentelor, specificațiilor, integrării sau complexității sistemelor care susțin activitatea de plată.
Altele: cauza incidentului nu este niciuna dintre cele de mai sus. Trebuie furnizate detalii suplimentare în câmpul aferent textului liber.

Incidentul v-a afectat în mod direct sau indirect prin intermediul unui furnizor de servicii? Un incident poate viza un PSP în mod direct sau în mod indirect, prin intermediul unei terțe părți. În cazul unui impact indirect, vă rugăm să precizați numele furnizorului (furnizorilor) de servicii.
B 4 — Impactul incidentului
Sediul/-iile afectat/-e, dacă este cazul: dacă o clădire este afectată fizic, vă rugăm să precizați adresa acesteia.
Canale comerciale afectate: precizați canalul sau canalele de interacțiune cu utilizatorii serviciilor de plată, care au fost afectate de incident. Pot fi selectate mai multe casete.
Sucursale: sediul comercial (altul decât sediul social) care face parte dintr-un PSP, nu are personalitate juridică și execută în mod direct unele sau toate operațiunile inerente activității unui PSP. Toate sediile comerciale înființate în același stat membru de către un PSP al cărui sediu social se află într-un alt stat membru trebuie considerate ca fiind o singură sucursală.
Servicii bancare electronice (E-banking): utilizarea de calculatoare pentru desfășurarea tranzacțiilor financiare pe internet.
Servicii bancare prin telefon (Phone banking): utilizarea de telefoane pentru desfășurarea tranzacțiilor financiare.
Servicii bancare pe mobil (Mobile banking): utilizarea unei anumite aplicații bancare pe un telefon inteligent sau un dispozitiv similar pentru desfășurarea tranzacțiilor financiare.
ATM-uri: dispozitive electromecanice care permit utilizatorilor serviciilor de plată să retragă numerar din conturile lor și/sau să acceseze alte servicii.
Punct de vânzare: spațiu fizic al comerciantului la care este inițiată operațiunea de plată.
Altele: canalul comercial afectat nu este niciunul dintre cele de mai sus. Trebuie furnizate detalii suplimentare în câmpul aferent textului liber.
Servicii de plată afectate: precizați serviciile de plată care nu funcționează corect ca urmare a incidentului. Pot fi selectate mai multe casete.
Depunere de numerar într-un cont de plăți: depunerea de numerar la un PSP pentru a credita un cont de plăți.
Retragere de numerar dintr-un cont de plăți: solicitarea primită de către un PSP din partea utilizatorului serviciului său de plăți pentru a furniza numerar și a-și debita contul de plăți cu suma aferentă.
Operațiuni necesare funcționării unui cont de plăți: acele acțiuni care trebuie să fie realizate într-un cont de plăți pentru a activa, a dezactiva și/sau a menține contul respectiv (de exemplu, deschidere, blocare).
Acceptare de operațiuni de plată: un serviciu de plată care constă în faptul că un PSP stabilește în baza unui contract cu un beneficiar al plății să accepte și să proceseze operațiuni de plată, rezultând într-un transfer al fondurilor către beneficiarul plății.
Operațiuni de transfer-credit: un serviciu de plată pentru creditarea unui cont de plăți al unui beneficiar al plății cu o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată din contul de plăți al unui plătitor de către PSP care deține contul de plăți al plătitorului pe baza unei instrucțiuni date de către plătitor.
Debitări directe: un serviciu de plată pentru debitarea contului de plăți al unui plătitor, în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului dat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al plătitorului sau propriului prestator de servicii de plată al beneficiarului plății.
Operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar: un serviciu de plată bazat pe infrastructura și regulile economice ale unei scheme de plată cu cardul pentru a desfășura o tranzacție de plată prin intermediul oricărui card, oricăror mijloace de telecomunicații, dispozitive digitale sau informatice ori software dacă rezultatul acestuia este o operațiune cu cardul de debit sau cu cardul de credit. Operațiunile de plată cu cardul exclud operațiunile bazate pe alte tipuri de servicii de plată.
Emitere de instrumente de plată: un serviciu de plată care constă în faptul că un PSP stabilește cu un plătitor în baza unui contract ca acesta să îi furnizeze un instrument de plată pentru a iniția și a procesa operațiunile de plată ale plătitorului.
Remitere de bani: un serviciu de plată prin care se primesc fonduri de la un plătitor fără a se crea conturi de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății în scopul unic de a transfera o sumă corespunzătoare unui beneficiar al plății sau unui alt PSP care acționează în numele beneficiarului plății și/sau prin care se primesc astfel de fonduri în numele și la dispoziția beneficiarului plății.
Servicii de inițiere a plății: servicii de plată pentru inițierea unui ordin de plată la solicitarea utilizatorului serviciului de plăți în legătură cu un cont de plăți deținut la alt PSP.
Servicii de informare cu privire la conturi: servicii de plată online pentru a oferi informații consolidate cu privire la unul sau mai multe conturi de plăți deținute de către utilizatorul serviciului de plăți la un alt PSP sau la mai mulți PSP.

Altele: serviciul de plată afectat nu este niciunul dintre cele de mai sus. Trebuie furnizate detalii suplimentare în câmpul aferent textului liber.
Arii funcționale afectate: precizați etapa sau etapele din cadrul procesului de plată care au fost afectate de incident. Pot fi selectate mai multe casete.
Autentificare/Autorizare: procedurile care permit PSP să verifice identitatea unui utilizator al serviciului de plată sau valabilitatea utilizării unui anumit instrument de plată, inclusiv a utilizării elementelor de securitate personalizate ale utilizatorului, și a exprimării acordului utilizatorului serviciului de plată (sau al unui terț care acționează în numele utilizatorului respectiv) față de transferarea fondurilor sau a valorilor mobiliare.
Comunicare: fluxul de informații în scopul identificării, autentificării, notificării și informării dintre PSP care oferă servicii de administrare cont și prestatorii de servicii de inițiere a plății, prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, plătitori, beneficiarii plății și alți PSP.
Compensare: un proces de transmitere, reconciliere și, în unele cazuri, confirmare a ordinelor de transfer înainte de decontare, eventual cu includerea compensării ordinelor și cu stabilirea pozițiilor finale pentru decontare.
Decontare directă: încheierea unei tranzacții sau a procesării cu scopul de a îndeplini obligațiile participanților prin transferarea de fonduri atunci când această acțiune este desfășurată de către însuși PSP afectat.
Decontare indirectă: încheierea unei tranzacții sau a procesării cu scopul de a îndeplini obligațiile participanților prin transferarea de fonduri atunci când această acțiune este desfășurată de către un alt PSP în numele PSP afectat.
Altele: domeniul funcțional afectat nu este niciunul dintre cele de mai sus. Trebuie furnizate detalii suplimentare în câmpul aferent textului liber.
Sisteme și componente afectate: precizați care parte sau părți din infrastructura tehnologică a PSP a/au fost afectată/afectate de incident. Pot fi selectate mai multe casete.
Aplicație/Software: programe, sisteme de operare etc. care susțin furnizarea de servicii de plată de către PSP.
Bază de date: structură de date care stochează informații cu caracter personal și despre plăți necesare pentru executarea operațiunilor de plată.
Hardware: echipament tehnologic fizic care derulează procesele și/sau stochează datele necesare PSP pentru a-și desfășura activitatea legată de plăți.
Rețea/Infrastructură: rețele de telecomunicații, publice sau private, care permit schimbul de date și informații în cursul procesului de plată (de exemplu, internetul).
Altele: sistemul și componenta afectate nu sunt dintre cele de mai sus. Trebuie furnizate detalii suplimentare în câmpul aferent textului liber.
Personal afectat: precizați dacă incidentul a avut efecte asupra personalului PSP și, în acest caz, oferiți detalii în câmpul aferent textului liber.
B 5 — Diminuarea incidentului
Ce acțiuni/măsuri au fost luate până acum sau sunt planificate pentru a recupera situația după incident? Oferiți detalii despre acțiuni care au fost luate sau prevăzute a fi luate pentru abordarea temporară a incidentului.
Planurile de asigurare a continuității activității și/sau de recuperare în caz de dezastre au fost activate? Precizați dacă acestea au fost activate și, în acest caz, oferiți cele mai relevante detalii despre ceea ce s-a întâmplat; mai exact, când au fost activate și în ce au constat aceste planuri.
PSP a anulat sau a slăbit unele măsuri de control din cauza incidentului? Precizați dacă PSP a trebuit să anuleze unele măsuri de control (de exemplu, încetarea aplicării principiului celor patru ochi) pentru abordarea incidentului și, în acest caz, să ofere detalii despre motivele aferente, cu justificarea slăbirii sau anulării măsurilor de control în cauză.

C — Raportul final
C 1 — Detalii generale
Actualizarea informațiilor din raportul intermediar (rezumat): precizați informații suplimentare cu privire la acțiunile/măsurile adiționale efectuate/luate pentru recuperarea de pe urma incidentului, inclusiv acțiunile de remediere finale efectuate/luate și evitarea reapariției acestuia, analiza cauzei fundamentale, experiența dobândită, acțiuni suplimentare efectuate, alte informații relevante.
Data și ora încheierii incidentului: precizați data și ora la care incidentul a fost considerat încheiat.
Măsurile de control inițiale au fost reluate? Dacă PSP a trebuit să anuleze sau să reducă unele măsuri de control din cauza incidentului, precizați dacă astfel de măsuri de control au fost reluate și oferiți orice informații suplimentare în câmpul aferent textului liber.

C 2 — Analiza cauzei fundamentale și acțiuni de urmărire
Care a fost cauza fundamentală, dacă este deja cunoscută?: explicați care este cauza fundamentală a incidentului sau, dacă aceasta nu este cunoscută încă, concluziile preliminare trase ca urmare a analizei cauzei fundamentale. PSP pot anexa un fișier cu informații detaliate, dacă se consideră necesar.
Principale acțiuni/măsuri corective luate sau planificate pentru prevenirea reapariției incidentului în viitor, dacă se cunosc deja: descrieți acțiunile principale care au fost luate sau sunt prevăzute a fi luate pentru a preveni reapariția incidentului în viitor.
C 3 — Informații suplimentare
Incidentul a fost comunicat altor prestatori de servicii de plată în scopul informării?: oferiți o scurtă prezentare a PSP care au fost contactați, pe cale oficială sau neoficială, pentru a-i pune la curent cu privire la incident, prezentând detalii despre PSP care au fost informați, informațiile care au fost comunicate și motivele care au stat la baza comunicării acestor informații.
A fost luată vreo măsură cu caracter legal împotriva prestatorului de servicii de plată?: precizați dacă la data completării raportului final PSP a făcut obiectul vreunei acțiuni în justiție (de exemplu, a fost adus în instanță sau și-a pierdut licența) ca urmare a producerii incidentului.

ANEXA Nr. 4

Metodologia și instrucțiunile aferente raportării de date privind fraudele

1. Operațiuni de plată și operațiuni de plată frauduloase

1.1. Clarificarea unor termeni:

a) *„Pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul răspunderii”* se referă la pierderile înregistrate de către prestatorul de servicii de plată care a emis raportul, de utilizatorul serviciului său de plată sau de alții, reflectând impactul real al fraudei pe baza fluxului de numerar. Având în vedere că înregistrarea pierderilor financiare poate fi disociată din punct de vedere temporal de operațiunile frauduloase concrete și pentru a evita revizuirea datelor raportate strict din cauza acestui decalaj temporal imanent, pierderile finale cauzate de fraudă vor fi raportate în perioada în care sunt înregistrate în evidențele contabile ale prestatorului de servicii de plată. Cifrele finale corespunzând pierderilor cauzate de fraudă nu trebuie să ia în calcul despăgubirile acordate de agențiile de asigurare, dat fiind că nu au legătură cu prevenirea fraudelor în sensul Legii privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

b) *„Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei”* este un tip de operațiune neautorizată și se referă la situația în care autorul fraudei interceptează și modifică un ordin de plată legitim la un moment dat în timpul comunicării electronice între dispozitivul plătitorului și prestatorul de servicii de plată [de exemplu, prin programe malware sau atacuri care le permit atacatorilor să intercepteze comunicarea dintre două gazde care comunică în mod legitim (atacuri de tip „omul din mijloc”)] sau modifică instrucțiunea de plată în sistemul prestatorului de servicii de plată înainte de compensarea și decontarea ordinului de plată;

c) *„Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei”* este un tip de operațiune neautorizată și se referă la situația în care un ordin de plată fals este emis de autorul fraudei după ce a obținut datele sensibile privind plățile plătitorului sau ale beneficiarului plății prin mijloace frauduloase.

1.2. Raportarea operațiunilor de transfer credit

Datele raportate în legătură cu operațiunile de plată de tip transfer credit includ informații cu privire la operațiunile de plată inițiate prin intermediul ATM-urilor cu funcție de transfer credit, precum și informații cu privire la operațiunile de plată de acest tip prin care se decontează soldul operațiunilor efectuate prin intermediul cardurilor cu funcție de credit sau de debit amânat.

1.3. Raportarea operațiunilor de debitare directă

Datele raportate în legătură cu operațiunile de plată de tip debitare directă includ informații cu privire la operațiunile de plată de acest tip prin care se decontează soldul operațiunilor efectuate prin intermediul cardurilor cu funcție de credit sau de debit amânat.

1.4. Raportarea operațiunilor de plăți cu cardul

Operațiunile de plată cu cardul vor include date despre toate operațiunile de plată efectuate cu un card de plăți, electronice sau nu. Plățile efectuate cu carduri care au doar funcție de monedă electronică (de exemplu, carduri preplătite) nu se raportează în cadrul categoriei de plăți cu cardul, ci se raportează ca plăți cu monedă electronică.

1.5. Raportarea operațiunilor de remitere de bani

a) În cazul operațiunilor de remitere de bani când fondurile au fost transferate de la prestatorul de servicii de plată al plătitorului către prestatorul de servicii de remitere de bani al plătitorului (în cadrul operațiunii de remitere de bani), cel care trebuie să raporteze operațiunile de plată efectuate de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului către prestatorul de servicii de remiteri de bani este prestatorul de servicii de plată al plătitorului și nu prestatorul de servicii de remitere de bani. Aceste operațiuni nu trebuie raportate de prestatorul de servicii de plată al beneficiarului operațiunii de remitere de bani.

b) Operațiunile și operațiunile frauduloase prevăzute la art. 99, în care fondurile au fost transferate de către prestatorul de servicii de remiteri de bani din conturile sale în contul unui beneficiar al plății, inclusiv prin acorduri prin care se compensează valoarea mai multor operațiuni de plată (acorduri

de compensare), vor fi raportate de prestatorul de servicii de remitere de bani conform formularului „G — Defalcarea datelor pentru operațiunile de remitere de bani” din anexa nr. 5 la regulament.

1.6. Raportarea operațiunilor de plată cu monedă electronică

Operațiunile de plată și operațiunile frauduloase de plată în care moneda electronică este transferată de un prestator de servicii de emitere de monedă electronică în contul unui beneficiar al plății, inclusiv în cazurile în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului este același cu prestatorul de servicii de plată al beneficiarului, vor fi raportate de prestatorul de emitere de monedă electronică utilizând formularul „F — Defalcarea datelor pentru operațiunile efectuate în monedă electronică” din anexa nr. 5 la regulament. În cazurile în care prestatorii de servicii de plată sunt diferiți, plata va fi raportată numai de prestatorul de servicii de plată al plătitorului, pentru a evita dubla raportare.

2. Cerințe generale privind datele raportate

2.1. Prestatorul de servicii de plată va raporta numai operațiunile de plată care au fost executate, inclusiv acele operațiuni care au fost inițiate de un prestator de servicii de inițiere a plății. Nu trebuie incluse operațiunile frauduloase preîntâmpinate care au fost blocate înainte de a fi executate din cauza suspiciunii de fraudă.

2.2. Prestatorii de servicii de plată trebuie să identifice defalcarea sau defalcările de date aplicabile, în funcție de serviciul sau serviciile și instrumentul sau instrumentele de plată oferite, și să comunice datele relevante autorității competente.

2.3. În cazul unei serii de operațiuni de plată executate sau operațiuni de plată frauduloase executate, prestatorii de servicii de plată vor considera fiecare operațiune de plată sau operațiune de plată frauduloasă din seria respectivă ca fiind una singură.

2.4. Prestatorul de servicii de plată poate raporta zero („0”) atunci când nu există operațiuni sau operațiuni frauduloase pentru un anumit indicator în perioada de raportare stabilită. Atunci când un prestator de servicii de plată nu poate raporta date pentru o anumită defalcare fiindcă respectiva defalcare de date nu este aplicabilă acelui PSP, datele vor fi raportate ca „NA”.

2.5. În scopul de a evita raportarea dublă, prestatorul de servicii de plată al plătitorului va transmite datele în calitatea sa de emitent (sau inițiator). Ca excepție, datele referitoare la plățile cu cardul vor fi raportate atât de prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și de prestatorul de servicii de plată al beneficiarului, care acceptă operațiunea de plată. Cele două perspective trebuie raportate separat, cu defalcări diferite, conform formularelor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 5 la regulament.

2.6. În cazul în care în operațiunea de plată sunt implicați mai mulți prestatori de servicii de plată care acceptă plata, cel care va raporta este prestatorul care are relația contractuală cu beneficiarul plății.

2.7. În ceea ce privește operațiunile de debitare directă, acestea trebuie raportate numai de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății, având în vedere că aceste operațiuni sunt inițiate de beneficiarul plății.

2.8. Pentru a evita raportarea dublă la calculul totalului operațiunilor de plată și operațiunilor frauduloase de plată efectuate cu toate instrumentele de plată, prestatorul de servicii de plată care execută operațiunile de transfer de credit inițiate de un prestator de servicii de inițiere a plății trebuie să precizeze defalcarea corespunzătoare volumului și valorii totalului operațiunilor de plată și operațiunilor de plată frauduloase care au fost inițiate prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, pentru datele raportate în cadrul formularului „A — Defalcarea datelor pentru operațiunile de transfer credit” din anexa nr. 5 la regulament.

3. Defalcarea geografică

3.1. Pentru operațiunile de plată care nu se bazează pe card și pentru operațiunile de plată la distanță pe bază de card, *„operațiunile de plată naționale”* se referă la operațiunile de plată inițiate de un plătitor sau de un/printr-un beneficiar al plății, în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului se află în România.

3.2. Pentru operațiunile de plată pe bază de card care nu sunt efectuate la distanță, *„operațiunile de plată naționale*” se referă la operațiunile de plată în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului (emitentul), prestatorul de servicii de plată al beneficiarului (acceptantul) și punctul de vânzare sau bancomatul folosit se află în România.

3.3. Pentru sucursalele din România ale prestatorilor de servicii de plată *operațiunile de plată naționale* se referă la operațiunile de plată în care atât prestatorii de servicii de plată ai plătitorului, cât și cei ai beneficiarului plății se află în România.

3.4. Pentru operațiunile de plată care nu se bazează pe card și pentru operațiunile de plată cu cardul la distanță, *„operațiunea de plată transfrontalieră în cadrul SEE*” se referă la o operațiune de plată inițiată de un plătitor sau de un/printr-un beneficiar al plății, în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se află în state membre diferite, dintre care unul este situat în România.

3.5. Pentru operațiunile de plată pe bază de card care nu sunt efectuate la distanță, *„operațiunile de plată transfrontaliere în cadrul SEE*” se referă la operațiunile de plată în care:

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului (emitentul) și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății (acceptantul) se află în state membre diferite, dintre care unul este situat în România; sau

b) prestatorul de servicii de plată al plătitorului (emitentul) se află într-un alt stat membru decât punctul de vânzare sau bancomatul, dintre care unul este situat în România.

3.6. *„Operațiunile de plată transfrontaliere în afara SEE”* se referă la operațiunile de plată inițiate de un plătitor sau de un/printr-un beneficiar al plății, în care fie prestatorul de servicii de plată al plătitorului, fie cel al beneficiarului plății se află în stat terț, iar celălalt se află în România.

3.7. *Un prestator de servicii de plată care oferă servicii de inițiere a plății* va raporta operațiunile de plată și operațiunile de plată frauduloase executate pe care le-a inițiat, în conformitate cu următoarele:

a) *„Operațiunile de plată naționale*” se referă la operațiunile de plată în care prestatorul de servicii de inițiere a plății și prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont se află în România;

b) *„Operațiunile de plată transfrontaliere în cadrul SEE*” se referă la operațiunile de plată în care prestatorul de servicii de inițiere a plății și prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont se află în state membre diferite, dintre care unul este situat în România;

c) *„Operațiunile de plată transfrontaliere în state terțe*” se referă la operațiunile de plată în care prestatorul de servicii de inițiere a plății se află în România, iar prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont se află într-un stat terț.

Formulare de raportare a datelor privind fraudele

A – Defalcarea datelor pentru operațiunile de transfer credit

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
1.	**Operațiuni de transfer credit**, din care:		
1.1	- Inițiate de prestatorii de servicii de inițiere a plății		
1.2	- Inițiate prin mijloace neelectronice		
1.3	- Inițiate prin mijloace electronice, din care:		
1.3.1	- Inițiate print-un canal de plată la distanță, din care:		
1.3.1.1	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților**		
	Din care operațiuni frauduloase de transfer credit în funcție de tipul fraudei		
1.3.1.1.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
1.3.1.1.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
1.3.1.1.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei pentru a emite un ordin de plată		
1.3.1.2	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților**		
	Din care operațiuni frauduloase de transfer credit în funcție de tipul fraudei		
1.3.1.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	**Operațiuni de plată frauduloase**
0	A	B	C
1.3.1.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
1.3.1.2.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei pentru a emite un ordin de plată		
	Din care defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		
1.3.1.2.4	- Valoare scăzută*		
1.3.1.2.5	- Plată către sine însuși**		
1.3.1.2.6	- Beneficiar agreat***		
1.3.1.2.7	- Operațiune recurentă****		
1.3.1.2.8	- Utilizarea de procese și protocoale de plată sigure în mediul întreprinderilor*****		
1.3.1.2.9	- Analiza de risc a operațiunilor******		

* Art. 16 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

** Art. 15 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

*** Art. 13 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

**** Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

***** Art. 17 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

****** Art. 18 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
1.3.2	- Inițiate printr-un canal de plată neefectuată la distanță, din care:		
1.3.2.1	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților**		
	Din care operațiuni frauduloase de transfer credit în funcție de tipul fraudei		
1.3.2.1.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
1.3.2.1.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
1.3.2.1.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei pentru a emite un ordin de plată		
1.3.2.2	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților**		
	Din care operațiuni frauduloase de transfer credit în funcție de tipul fraudei		
1.3.2.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
1.3.2.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
1.3.2.2.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei pentru a emite un ordin de plată		
	Din care defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		
1.3.2.2.4	- Plată către sine însuși**		

** Art. 15 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
1.3.2.2.5	- Beneficiar agreat***		
1.3.2.2.6	- Operațiune recurentă****		
1.3.2.2.7	- Plată contactless cu valoare scăzută*******		
1.3.2.2.8	- Terminal neasistat pentru bilete de transport și taxe de parcare********		

Pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul responsabilității:	Total pierderi
Prestatorul de servicii de plată care emite raportul	
Utilizatorul serviciului de plată (plătitor)	
Altele	

*** Art. 13 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

**** Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******* Art. 11 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******** Art. 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Reguli de validare
1 = 1.2 + 1.3; 1.1 nu echivalează cu 1, dar este o submulțime a lui 1
1.3 = 1.3.1 + 1.3.2
1.3.1 = 1.3.1.1 + 1.3.1.2
1.3.2 = 1.3.2.1 + 1.3.2.2
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 1.3.1.1 = 1.3.1.1.1 + 1.3.1.1.2 + 1.3.1.1.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 1.3.1.2 = 1.3.1.2.1 + 1.3.1.2.2 + 1.3.1.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 1.3.2.1 = 1.3.2.1.1 + 1.3.2.1.2 + 1.3.2.1.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 1.3.2.2 = 1.3.2.2.1 + 1.3.2.2.2 + 1.3.2.2.3
1.3.1.2 = 1.3.1.2.4 + 1.3.1.2.5 + 1.3.1.2.6 + 1.3.1.2.7 + 1.3.1.2.8 + 1.3.1.2.9
1.3.2.2 = 1.3.2.2.4 + 1.3.2.2.5 + 1.3.2.2.6 + 1.3.2.2.7 + 1.3.2.2.8

B - Defalcarea datelor pentru operațiunile executate prin debitare directă

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	**Operațiuni de plată frauduloase**
0	A	B	C
2.	**Debitare directă**, din care:		
2.1	- **Pentru care consimțământul a fost acordat prin mandat electronic**, din care:		
	Debite directe frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
2.1.1.1	- Operațiuni de plată neautorizate		

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
2.1.1.2	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei pentru a-și da consimțământul pentru debitul direct		
2.2	**Pentru care consimțământul a fost acordat altfel decât prin mandat electronic,** din care:		
	Debite directe frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
2.2.1.1	- Operațiuni de plată neautorizate		
2.2.1.2	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei pentru a-și da consimțământul pentru debitul direct		

Pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul responsabilității:	**Total pierderi**
Prestatorul de servicii de plată care emite raportul	
Utilizatorul serviciului de plată (beneficiar)	
Altele	

Reguli de validare
2 = 2.1 + 2.2
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 2.1 = 2.1.1.1 + 2.1.1.2
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 2.2 = 2.2.1.1 + 2.2.1.2

C- Defalcarea datelor pentru operațiunile de plată cu cardul care trebuie raportate de prestatorul de servicii de plată al plătitorului

Cod poziție	**Denumirea indicatorului**	**Operațiuni de plată**	**Operațiuni de plată frauduloase**
0	A	B	C
3	**Plăți cu cardul (cu excepția cardurilor care au numai funcția de monedă electronică)**, din care:		
3.1	- Inițiate prin mijloace neelectronice		
3.2	- Inițiate prin mijloace electronice, din care:		
3.2.1	- Inițiate print-un canal de plată la distanță, din care:		
3.2.1.1	*Defalcate după funcția cardului:*		
3.2.1.1.1	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de debit		
3.2.1.1.2	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de credit sau debit amânat		
3.2.1.2	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
3.2.1.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.1.2.1.1	- Card pierdut sau furat		
3.2.1.2.1.2	- Card neprimit		

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
3.2.1.2.1.3	- Card contrafăcut		
3.2.1.2.1.4	- Furtul datelor de pe card		
3.2.1.2.1.5	- Altele		
3.2.1.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.1.2.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
3.2.1.3	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
3.2.1.3.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.1.3.1.1	- Card pierdut sau furat		
3.2.1.3.1.2	- Card neprimit		
3.2.1.3.1.3	- Card contrafăcut		
3.2.1.3.1.4	- Furtul datelor de pe card		
3.2.1.3.1.5	- Altele		
3.2.1.3.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.1.3.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
	Defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		

Cod poziție	Denumirea indicatorului	Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
3.2.1.3.4	- Valoare scăzută*		
3.2.1.3.5	- Beneficiar agreat***		
3.2.1.3.6	- Operațiune recurentă****		
3.2.1.3.7	- Utilizarea de procese și protocoale de plată sigure în mediul întreprinderilor*****		
3.2.1.3.8	- Analiza de risc a operațiunilor******		
3.2.2	- Inițiate printr-un canal de plată neefectuată la distanță, din care:		
	Defalcate după funcția cardului		
3.2.2.1.1	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de debit		
3.2.2.1.2	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de credit sau debit amânat		

* Art. 16 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

*** Art. 13 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

**** Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

***** Art. 17 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

****** Art. 18 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Cod poziție	Denumirea indicatorului	Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
3.2.2.2	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
3.2.2.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.2.2.1.1	- Card pierdut sau furat		
3.2.2.2.1.2	- Card neprimit		
3.2.2.2.1.3	- Card contrafăcut		
3.2.2.2.1.4	- Altele		
3.2.2.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.2.2.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
3.2.2.3	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
3.2.2.3.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.2.3.1.1	- Card pierdut sau furat		
3.2.2.3.1.2	- Card neprimit		
3.2.2.3.1.3	- Card contrafăcut		
3.2.2.3.1.4	- Altele		

Cod poziție	Denumirea indicatorului	Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
3.2.2.3.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
3.2.2.3.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
	Defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		
3.2.2.3.4	- Beneficiar agreat***		
3.2.2.3.5	- Operațiune recurentă****		
3.2.2.3.6	- Plată contactless cu valoare scăzută*******		
3.2.2.3.7	- Terminal neasistat pentru bilete de transport și taxe de parcare********		

Pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul responsabilității:	Total pierderi
Prestatorul de servicii de plată care emite raportul	
Utilizatorul serviciului de plată (plătitor)	
Altele	

*** Art. 13 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

**** Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******* Art. 11 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******** Art. 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Reguli de validare
3 = 3.1 + 3.2
3.2 = 3.2.1 + 3.2.2
3.2.1 = 3.2.1.1.1 + 3.2.1.1.2
3.2.1 = 3.2.1.2 + 3.2.1.3
3.2.2 = 3.2.2.1.1 + 3.2.2.1.2
3.2.2 = 3.2.2.2 + 3.2.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.1.2 = 3.2.1.2.1 + 3.2.1.2.2 + 3.2.1.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.1.3 = 3.2.1.3.1 + 3.2.1.3.2 + 3.2.1.3.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.2.2 = 3.2.2.2.1 + 3.2.2.2.2 + 3.2.2.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.2.3 = 3.2.2.3.1 + 3.2.2.3.2 + 3.2.2.3.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.1.2.1 = 3.2.1.2.1.1 + 3.2.1.2.1.2 + 3.2.1.2.1.3 + 3.2.1.2.1.4 + 3.2.1.2.1.5
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.1.3.1 = 3.2.1.3.1.1 + 3.2.1.3.1.2 + 3.2.1.3.1.3 + 3.2.1.3.1.4 + 3.2.1.3.1.5
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.2.2.1 = 3.2.2.2.1.1 + 3.2.2.2.1.2 + 3.2.2.2.1.3 + 3.2.2.2.1.4
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 3.2.2.3.1 = 3.2.2.3.1.1 + 3.2.2.3.1.2 + 3.2.2.3.1.3 + 3.2.2.3.1.4
3.2.1.3 = 3.2.1.3.4 + 3.2.1.3.5 + 3.2.1.3.6 + 3.2.1.3.7 + 3.2.1.3.8
3.2.2.3 = 3.2.2.3.4 + 3.2.2.3.5 + 3.2.2.3.6 + 3.2.2.3.7

D - Defalcarea datelor privitoare la operațiunile de plată cu cardul care vor fi raportate de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului (cu o relație contractuală cu utilizatorul serviciului de plată)

Cod poziție	**Denumirea indicatorului**	**Operațiuni de plată**	**Operațiuni de plată frauduloase**
0	A	B	C
4	**Plăți cu cardul acceptate (cu excepția cardurilor care au numai funcția de monedă electronică)**, din care:		
4.1	- Inițiate prin mijloace neelectronice		
4.2	- Inițiate prin mijloace electronice, din care:		
4.2.1	- Acceptate print-un canal la distanță, din care:		
4.2.1.1	*Defalcate după funcția cardului:*		
4.2.1.1.1	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de debit		
4.2.1.1.2	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de credit sau debit amânat		
4.2.1.2	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
4.2.1.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.1.2.1.1	- Card pierdut sau furat		
4.2.1.2.1.2	- Card neprimit		
4.2.1.2.1.3	- Card contrafăcut		

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	**Operațiuni de plată frauduloase**
0	A	B	C
4.2.1.2.1.4	- Furtul datelor de pe card		
4.2.1.2.1.5	- Altele		
4.2.1.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.1.2.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
4.2.1.3	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
4.2.1.3.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.1.3.1.1	- Card pierdut sau furat		
4.2.1.3.1.2	- Card neprimit		
4.2.1.3.1.3	- Card contrafăcut		
4.2.1.3.1.4	- Furtul datelor de pe card		
4.2.1.3.1.5	- Altele		
4.2.1.3.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.1.3.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
	Defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
4.2.1.3.4	- Valoare scăzută*		
4.2.1.3.5	- Operațiune recurentă****		
4.2.1.3.6	- Analiza de risc a operațiunilor******		
4.2.2	- Acceptate printr-un canal de plată neefectuată la distanță, din care:		
4.2.2.1	*Defalcate după funcția cardului*		
4.2.1.1.1	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de debit		
4.2.2.1.2	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de credit sau debit amânat		
4.2.2.2	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
4.2.2.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.2.2.1.1	- Card pierdut sau furat		
4.2.2.2.1.2	- Card neprimit		

* Art. 16 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

**** Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

****** Art. 18 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
4.2.2.2.1.3	- Card contrafăcut		
4.2.2.2.1.4	- Altele		
4.2.2.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.2.2.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
4.2.2.3	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei:		
4.2.2.3.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.2.3.1.1	- Card pierdut sau furat		
4.2.2.3.1.2	- Card neprimit		
4.2.2.3.1.3	- Card contrafăcut		
4.2.2.3.1.4	- Altele		
4.2.2.3.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
4.2.2.3.3	- Manipularea plătitorului să facă o plată cu cardul		
	Defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
4.2.2.3.4	- Operațiune recurentă****		
4.2.2.3.5	- Plată contactless cu valoare scăzută*******		
4.2.2.3.6	- Terminal neasistat pentru bilete de transport și taxe de parcare********		

Pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul responsabilității:	Total pierderi
Prestatorul de servicii de plată care emite raportul	
Utilizatorul serviciului de plată (beneficiar)	
Altele	

Reguli de validare
4 = 4.1 + 4.2
4.2 = 4.2.1 + 4.2.2

**** Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******* Art. 11 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******** Art. 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

4.2.1 = 4.2.1.1.1 + 4.2.1.1.2
4.2.1 = 4.2.1.2 + 4.2.1.3
4.2.2 = 4.2.2.1.1 + 4.2.2.1.2
4.2.2 = 4.2.2.2 + 4.2.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.1.2 = 4.2.1.2.1 + 4.2.1.2.2 + 4.2.1.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.1.3 = 4.2.1.3.1 + 4.2.1.3.2 + 4.2.1.3.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.2.2 = 4.2.2.2.1 + 4.2.2.2.2 + 4.2.2.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.2.3 = 4.2.2.3.1 + 4.2.2.3.2 + 4.2.2.3.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.1.2.1 = 4.2.1.2.1.1 + 4.2.1.2.1.2 + 4.2.1.2.1.3 + 4.2.1.2.1.4 + 4.2.1.2.1.5
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.1.3.1 = 4.2.1.3.1.1 + 4.2.1.3.1.2 + 4.2.1.3.1.3 + 4.2.1.3.1.4 + 4.2.1.3.1.5
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.2.2.1 = 4.2.2.2.1.1 + 4.2.2.2.1.2 + 4.2.2.2.1.3 + 4.2.2.2.1.4
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 4.2.2.3.1 = 4.2.2.3.1.1 + 4.2.2.3.1.2 + 4.2.2.3.1.3 + 4.2.2.3.1.4
4.2.1.3 = 4.2.1.3.4 + 4.2.1.3.5 + 4.2.1.3.6
4.2.2.3 = 4.2.2.3.4 + 4.2.2.3.5 + 4.2.2.3.6

E - Defalcarea datelor privind retragerile de numerar folosind carduri care vor fi raportate de prestatorul de servicii de plată emitent al cardului

Cod poziție	**Denumirea indicatorului**		
		Operațiuni de plată	**Operațiuni de plată frauduloase**
0	A	B	C
5.	**Retrageri de numerar**, din care:		
	Defalcate după funcția cardului, din care:		
5.1	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de debit		
5.2	- Plăți efectuate cu carduri cu funcție de credit sau debit amânat		
	Plăți cu cardul frauduloase în funcție de tipul fraudei, din care*:*		
5.2.1	- Emiterea unui ordin de plată (retragere de numerar) de către autorul fraudei		
5.2.1.1	- Card pierdut sau furat		
5.2.1.2	- Card neprimit		
5.2.1.3	- Card contrafăcut		
5.2.1.4	- Altele		
5.2.2	- Manipularea plătitorului să facă o retragere de numerar		

Pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul responsabilității:	**Total pierderi**
Prestatorul de servicii de plată care emite raportul	
Utilizatorul serviciului de plată (titularul contului)	
Altele	

Reguli de validare
5 = 5.1 + 5.2
5 = 5.2.1 + 5.2.2
5.2.1 = 5.2.1.1 + 5.2.1.2 + 5.2.1.3 + 5.2.1.4

F – Defalcarea datelor pentru operațiunile efectuate în monedă electronică

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
6.	**Operațiuni de plată în monedă electronică**, din care:		
6.1	- **Printr-un canal de inițiere a plății la distanță**		
6.1.1	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților,** din care:		
	Operațiuni frauduloase de plată în monedă electronică în funcție de tipul fraudei:		
6.1.1.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.1.1.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.1.1.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei să emită un ordin de plată		
6.1.2	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților,** din care:		
	Operațiuni frauduloase de plată în monedă electronică în funcție de tipul fraudei		

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
6.1.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.1.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.1.2.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei să emită un ordin de plată		
	Defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		
6.1.2.4	- Valoare scăzută[*]		
6.1.2.5	- Beneficiar agreat[***]		
6.1.2.6	- Operațiune recurentă[****]		
6.1.2.7	- Plată către sine însuși[**]		
6.1.2.8	- Utilizarea de procese și protocoale de plată sigure în mediul întreprinderilor[*****]		

[*] Art. 16 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

[***] Art. 13 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

[****] Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

[**] Art. 15 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

[*****] Art. 17 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
6.1.2.9	- Analiza de risc a operațiunii*****		
6.2	**- Inițiate printr-un canal de plată neefectuată la distanță**, din care:		
6.2.1	**Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Operațiuni frauduloase de plată în monedă electronică în funcție de tipul fraudei:		
6.2.1.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.2.1.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.2.1.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei să emită un ordin de plată		
6.2.2	**Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților**, din care:		
	Operațiuni frauduloase de plată în monedă electronică în funcție de tipul fraudei:		
6.2.2.1	- Emiterea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.2.2.2	- Modificarea unui ordin de plată de către autorul fraudei		
6.2.2.3	- Manipularea plătitorului de către autorul fraudei să emită un ordin de plată		
	Defalcate în funcție de motivul neaplicării autentificării stricte a clienților		

***** Art. 18 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
6.2.2.4	- Beneficiar agreat***		
6.2.2.5	- Operațiune recurentă****		
6.2.2.6	- Plată contactless cu valoare scăzută*******		
6.2.2.7	- Terminal neasistat pentru bilete de transport și taxe de parcare********		

Pierderi cauzate de fraudă în funcție de purtătorul responsabilității:	Total pierderi
Prestatorul de servicii de plată care emite raportul	
Utilizatorul serviciilor de plată	
Altele	

Reguli de validare
6 = 6.2 + 6.2

*** Art. 13 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

**** Art. 14 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******* Art. 11 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

******** Art. 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei din 27 noiembrie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare

6.1 = 6.1.1 + 6.1.2
6.2 = 6.2.1 + 6.2.2
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 6.1.1 = 6.1.1.1 + 6.1.1.2 + 6.1.1.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 6.1.2 = 6.1.2.1 + 6.1.2.2 + 6.1.2.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 6.2.1 = 6.2.1.1 + 6.2.1.2 + 6.2.1.3
valoarea operațiunii de plată frauduloase pentru 6.2.2 = 6.2.2.1 + 6.2.2.2 + 6.2.2.3
6.1.2 = 6.1.2.4 + 6.1.2.5 + 6.1.2.6 + 6.1.2.7 + 6.1.2.8 + 6.1.2.9
6.2.2 = 6.2.2.4 + 6.2.2.5 + 6.2.2.6 + 6.2.2.7

G - Defalcarea datelor pentru operațiunile de remitere de bani

Cod poziție	**Denumirea indicatorului**		
		Operațiuni de plată	**Operațiuni de plată frauduloase**
0	A	B	C
7.	**Remiteri de bani**		

H - Defalcarea datelor pentru operațiunile inițiate de prestatorii de servicii de inițiere a plății

Cod poziție	Denumirea indicatorului		
		Operațiuni de plată	Operațiuni de plată frauduloase
0	A	B	C
8.	**Operațiuni de plată inițiate de prestatori de servicii de inițiere a plății**, din care:		
8.1	- Inițiate printr-un canal de plată la distanță:		
8.1.1	- Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților		
8.1.2	- Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților		
8.2	- Inițiate printr-un canal de plată neefectuată la distanță		
8.2.1	- Pentru care se aplică autentificarea strictă a clienților		
8.2.2	- Pentru care nu se aplică autentificarea strictă a clienților		
8.3	- Defalcate după instrumentul de plată		
8.3.1	- Transferuri de credit		
8.3.2	- Altele		

Reguli de validare
8 = 8.1 + 8.2
8 = 8.3.1 + 8.3.2
8.1 = 8.1.1 + 8.1.2
8.2 = 8.2.1 + 8.2.2

ANEXA Nr. 6

Date cu caracter general care trebuie furnizate de toți prestatorii de servicii de plată care emit rapoarte/ Date generale de identificare privind prestatorul de servicii de plată care emite raportul

Nume: denumirea prestatorului de servicii de plată căruia i se aplică procedura de raportare a datelor, astfel cum apare în registrul național relevant al instituțiilor de credit, instituțiilor de plată sau instituțiilor emitente de monedă electronică

Cod unic de identificare: codul unic de identificare relevant folosit în fiecare stat membru pentru identificarea prestatorului de servicii de plată, dacă este cazul

Numărul autorizației: numărul autorizației din statul membru de origine, dacă este cazul

Țara de origine a autorizației: statul membru de origine în care a fost emisă autorizația

Persoana de contact: prenumele și numele de familie al persoanei responsabile de raportarea datelor sau, dacă o persoană terță raportează în numele prestatorului de servicii de plată, prenumele și numele de familie al persoanei care conduce departamentul de gestionare a datelor sau o structură similară, la nivelul prestatorului de servicii de plată

Adresă e-mail de contact: adresa de e-mail la care pot fi adresate orice solicitări de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi o adresă de e-mail personală sau profesională.

Număr de telefon de contact: număr de telefon la care pot fi adresate orice cereri de clarificări suplimentare, dacă este necesar. Poate fi un număr de telefon personal sau profesional.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

MONITORUL OFICIAL

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 230571

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115/14.II.2020 conține 64 de pagini. Prețul: 12,80 lei **ISSN** 1453—4495